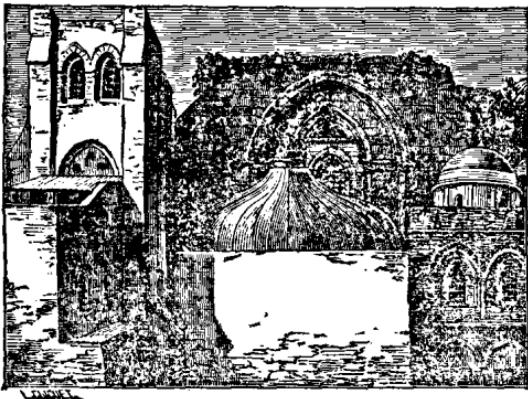

Ս Ի Ւ Օ Տ

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Բ

**Ը Ն Գ Ե Ր Ե Ր Ա Յ Ո Ւ Ր Ե Ր Ե Ր
Ե Ր Ա Յ Ո Ւ Ր Ե Ր Ե Ր Ե Ր Ե Ր**

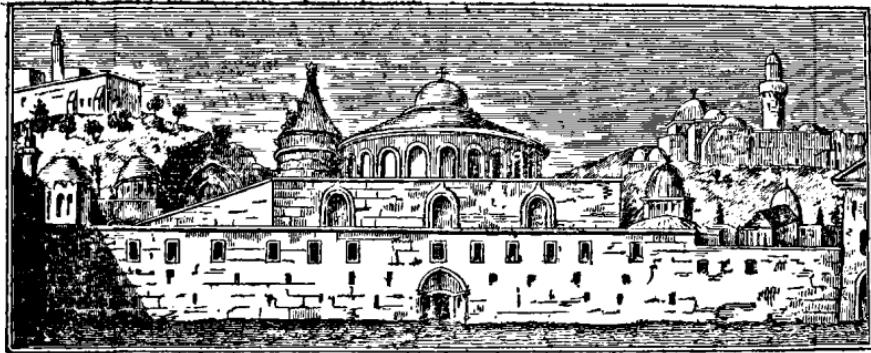
**Ե Ր Ո Ր Ե Տ Ա Ր Ե
Ծ Ֆ Ա Ը Մ Ի Շ Ո Ւ Ե Յ**

Յ Ե Ր Ո Ւ Ս Ե Ր Ա Մ

Ի Տ Պ Ա Ր Ա Խ Ա Վ Ա Կ Ա Ր Ա Խ Ա Վ Ա Խ

1868

Ա Յ Ս Ա Գ Ի Բ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԱՐԻ
ԹԻՒ. 2

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Բ

ՓԵՏՐՎԱԾ 29.
1868.

ԱՅՍԵՅԻ ԲԵՐԵՄԻՔԵԿՆ ԵՒ ԳՐԵԳՐՏԵԿՆ

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՍՏՈՒԹԻՒՆ

(Հարուսակաթիւն և վերջ տես թիւ 1.)

Բնութեան ամենիմասն Արարից բիեզեցը այնպիսի հասապատճն օքեն քի մը մէջ դրած է, որ անհնարէ խոտորիլ կամ խախտիլ. արարածոց մէջ մարգը միայն ազատ ասեղծուած կ'երևէ ւի, իբրու թէ առենան իմ օքեն նըլ լուսնի. այս թիւր կարծիքը գահավիմեց զմարդիւր վիեմական քարձորութենէն նուաստութեան և անպատճութեան աղջին մէջ. ուը միանգամ գլորովը եթէ յամառէ, գիւռարաւ կրնոց ենել. Ըստ անգամ ազատելու համար ըրած անկանոն ջանքը և միօրինակ ճիշը զինքը առելի խորը սուզելու՝ քան թէ փրկելու կը նպաստէ: Կը խոսուվանիկ որ մարդը միոյն իւր սահմանէն մէջ ազատ է. սակայն իւր սահմանէն դուրս անցնե-

լու տղան չէ. չէ աղաս անխոտիք գործելու ամեն բան. չէ աղաս իւր կոյց առաջնորդաւթեան հետեւելու, չէ աղաս անհատական շահու համար հատակաց իրաւունքը զոհելու, վերջապէս չէ ազատ ընել ինչ որ վիսաստիար է և անպատիւ, ինչ որ անիրաւ է և վաստ իւր սահմանն է այս, եթէ յանդգնի իւր այս սահմանէն անցնիլ. օրէնքը իւր բարեցն համար կը հսկէ և առնձը կը քաշէ և եթէ օրէնքը խուժ և կոյր ըլլայ. կամ ինք առունց անոր անմասը իւր երեւակայսած վայրենի աղասութեան հեանեի, Կախախնամաւթիւնը աւելի աղաս է անոր արդար փոխարինութիւնն ընելու, և այն ասեն իւր կարծած աղասութիւնը իրեն

շագներ . ինչ չափով որ կը չափէ նոյն չափով պիտի ընդունի . աշխարհս փու խարիսնութեան աշխարհ է :

Ո՞ւր հօգւոյն մէջ յաւ խենական օրէնք մը կայ , զոր պէտքը չէ եղծէլ . Դաստաւոր մը կոյ հոն որուն ազդարարութիւնը պէտք չէ արհամարհէլ . Եամախնամութիւնը որ ամեն բանի օրէնք դրսու , չի զլացաւ նաև ապառ մարդցն ազատ օրէնք մը շնորհէլ . որով կարող ըլլայ մարդ իւր սահմանը ճանշնալ և ազնուութիւնը չի կորանցունել . այս օրէնքն է իսիդը , որ եթէ անսամբ անոր կրնայ մեր ամեն գործերուն մէջ օրինաւորն ու ապօրինաւորը ճանցունել . իւր պաշտօնն է մեր անասնական միտումները մեզի իմացունել և մեր վեհութիւնը յիշեցնելով ըրած անարժան գործերնուու վերայ ըդ մեզ ամաչէցնել խիզձը ըստ որում օրէնք , ունի պատիճ մը . որ է այն խայթը , որով կը տագնապէ և կը տանջէ իւր ազդարարութեան գէմ մեղանջող դայուն սիրաը . (Յայտնի է որ այս տագնապը ըլլայ ըլլայողը կամ գաղան է և կամ անգդայ) :

Տայց ով է այս անմահ օրէնքին հակամակողը : Կիբըք : Ո՞վէ կրից կառավարը : Կամքը : Լու ով է կամոց իշխանը : Անշուշտ բանը : Արդքանի որ բանը , այսինքն միաքը իւր կատարելութեան հասած չէ . բանի որ ուղիղ մշակուած չէ , կամքը իւր բազծանաց մէջ անկարդ է , հետեւ աբար կիրքերն անդուսապ կըլլան . որքափ որ կիրքերն անզուսապ ըլլան , խիզձը խաւարած կը մնայ . և ուր խիզձը խսւարած է , հոն օրինաւորութիւն չի կոյ . սիլէ ձը պայծառ ջահ մ' է , թէ որ վատթար կիրքերով մրճասած ըլլայ ո : Վիրքերը չենք թուեր հոս . միայն կարճ խօսով կըլլենք որ . ուղիղ բանի գէմ եղած բոլը ձգտումները վատ կիրք մը կը յուղէն . այս յուղումը կը խաւարէ

իսիդը և ուղղութիւնն ու ճշմարտութիւնը կը խափանէ . այսպիսի յուղմամբ վորակուողը ոչ իւր պարտօքը կը ձանշնայ և ոչ ուրիշն իրաւունքը . մը տացածին իրաւունքներ ստեղծելով , բուն իրաւունքը կը յափշտակէ . իւր աշքին գերանը չփակնելով ուրիշն աշքին շիւղը հանելու կ'աշխատի . ինք կըր է և այլոց առաջնորդ ըլլալու կը յանդգնի : Այսպէս ահա մարդ կ'իշնայ այնպիսի ստվալի վրիպանաց մէջ , որով թէ իրեն և թէ նմանւոյն համար ալետալի հետեւանաց պատճառ . կ'ըլլայ : Ի՞այց երանի թէ մէկ անգամ սիսպերով խրատուի և ուրիշ անգամ նոյնը չի կինէ . որով փորձէն օգուտ քաղած կըլլայ և ուղղութեան ու կատարելութեան դիմուլու կը տրամադրուի :

Ի՞այց սակայն շատ քիչէրը այս կենսատու միջայն ՚ի գործ կը գնեն . իսկ կամակոր յամառեալը եթէ . առաջն անգամ հակառակորդին ներողամուռութեան կամ տկարութեան հանդիպելով՝ իւր անիրաւութեամբը յաղթանկել յանջողի , այնուհետեւ ալ համրածակ կը մղուի գիտութեամբ և կամաւ սիսալելու . կամ թէ ինքզինք իրաւանց տէր կարծելով և ամենուն յաղթող ու ամեն բանի կարող երեւելու յիմարական խորհրդավոլ իրեն չի վերաբերած գործերու մէջ կը նետուի իւր իրաւագիտ և ճշմարտասէր . բայց բանզի այսպիսին խորամննկ և նենդաւոր ալ կըլլայ , ուստի մինակ չի գործեր . իրեն համամիտ արբանեակներ ալ կը գտնայ . աննոցմով կը մղուի յասպարէզ : Առաջն գիմարդրութենէ մը ետք խոչին սաստիկ հարուածը կըզգացունէ իւր ապօրինաւոր ընթացքը . բայց յամառեալը ըլլալով չանսար անոր կարիսի անստեղի պատճառներ և փաստեր գանել . առաջ ու սիսալ հետեւ ութիւններ հանել . ըստ հանցյից օրէնքներ մեկնել : Իւր չափ գործը բարի նը-

պատակաւ ըլլած կը ցուցունէ . իսկ ուրիշն թէ գործը և թէ նպատակը բարի եղած առենքն անդամ զայն գէշ կերպով կը մեկնէ , այսու ամենայնիւ դեռ կը պարծի և կը համարձակի ըսել թէ այս ամենը հասարակաց օդին և ճշշ հարութեան համար կ'ընէ . այս է իւր պատասխանը , որուն կը հակադրի գործը հանդերձ հետեւանոք . . . վասնվերուն նպատակն այն չէ . այն անպարկեցող կիբը մը ունի առաջնորդ և չար կամք մը նպատակ . ինչ կրիւք որ վարակած է , նյոյ կրից թելադրութեամբը պիտի գործէ . որուն հետեւութիւնն ալ ըստ այնմ պիտի ըլլայ , Այսիսկը թէ ուղղակի և թէ անուղղակի հասարակութեան վնասակար են . քանզի միշաւ պատայ սերսունդը՝ Դէպի չարք պիտի առաջնորդեն իրենց օրինակով . մասնաւդ երբ այսախիք հասարակութեան մոքին և որտին աւելի մերձյարարերութիւն ունին . ինչպէս են ծնողք , եկեղեցականք , ուսուցիչք , իշխանք և հեղինակք . ոքք իրենց խօսքէն աւելի գործով պարտին օրինակ ըլլաւ . Ենթէ քանի մը եկեղեցականի ասօրինի ընթացքը առիթ է կ'ըլլայ եկեղեցականիները բարձր մէկ ջևառավ բաւարու , անուշանիւ իշխաններու ուսուցաց և հեղինակաց անարգար ընթացքն ալ առիթ պիտի լինի անսնց բոլոր տիեսակին անպատճեթեանը , թէ և սխալ հետեւութեամբ . Համ մէնք այսպէս կը գտնանք ազգին յետադիմութեան և ուսումնառ կոնաց անպատճութեան ու թշուաշ ռութեան պատճառը . առանց մոռնալու ուրիշ պատճառներն ալ , որ թէ առ այժմ մեր նպատակէն դուրս են , և թէ անոնք ամենն ալ այս պատճառին կրնան վերած ու իւլ .

Եցոյնին է որ այսպիսի մարդկանց խիզը թմբած կ'ըլլայ , կամ թէ ըսկնք խղճին իշխանութիւնը անոնց վայ առ դեցութիւն չաւնի . քանզի կամքը աւ

նոր դէմ ըմբռատացած է , մինչ զի եթէ շատ նեղի մնայ , անոր պադեցութիւնը նախապաշարման կուտայ , առանց գդալու , որ ուրիշ աւելի տմարդի նախապաշարման մէջ կ'իշնոց . Խողչի այս կերպ թմբութենէն չերեւակոցուած չարիք ներ մտան մարդկային ընկերութեան մէջ և բարյականութիւնը աղաքտեցին , զօր վերատին կանգնելը կարծեմ անհնար պիտի ըլլայ առանց վեհագոյն զօրութեան մը ներկայութեանը . Բայց խիզը ըմեռնիր և ոչ ալ կը խուսէ , նա անմահ է , և միշտ պիտի մնայ հոն իւր խիթանը մկելու համար .

Օ պրանակի բան է որ տկաաւին չարութեան վայ պարծող անձինք բարութիւն արտադրելու խստառումով սրտեր գրաւելու կը յաջողուն . գործանալու բան է որ անձին օգուտու ամեն նուիրական պարտքերէ վեր գատողը կը կնորոշնայ յանուն հասարակաց օդափ , յանուն բարեսիրութեան և անմեր զօրութեան մոքեր խաբելու , այնպիսի մոքեր որ կ'երեւի թէ քիչ մը խորհիւ գիտեն . գործանալու բան է կ'ըսեմ որ մարդիկ ըրածնուն գէշութիւնը ճանչնալու , սիսալմանկնին ու զգելու աւզութիւններուն մէջ կը բերեն և անով արդարանալ կը ճգնին :

Բայց չէ կարել արդարութեան առջև անմեղ սեպուիլ , երբ մէկը ըստ առաջիւ մեզաւոր է . իւր վայ եղած յանցանքը չի սրբուիր զայն ուրիշ մի ալ գործած ըլլալուն համար , ալ կը ըստ ըլլայ , յանցանքը միշտ նյոյն է . փոխարինութիւնը միայն զայն կրնոց սրբել . այսինքն ճանչնալ , զղագլ և ալ չմեղանել . Պէտք չէ խարուիլ , կերպարանքի , ձեին խօսրի և այլն փափռ խութիւնը մարդու չեն կրնար առարիւնայնել , առարինութիւնը շարունակեալ արդեանց վայ կը կայանայ . Եցարը ինչ գոյն և փոյլ ունենայ միշտ չպար է . առելեւոյթ աեսիլ որ .

շափ ստուգիսթեամբ մեր տեսութեան ընդհարի և միշտ երեսիթ է, ուրուական է այն, անոր իրական ըսելը արկարամութիւն է, խորհող մոտերը աղջկէ հասկրցած են որ այսպիսեաց գործոցը մէջ ոչ հասաստութիւն, ոչ կենդանութիւն և ոչ ազ իրականութիւն կայ, վասն զի անձնական նկատումի համար ուրիշը զրկել կուց, վասն զի կամքաշոտ թիւն կայ, յանդգիւնութիւն և աներեսութիւն կայ, վասն զի յամառութեամբ խղճի թմբութիւն կայ . . . և գեր ևս շատ մը վասն զի ներ որ օրինաւորութեան պատրուակաւ ազգին տունը կրակեն, ազգասիրութեան դիմակաւ ազգին հոգին կր հանեն . . Արդքանի որ չարքը բարեաց կերպարանքով կը ներկայանայ և զինքը գդուողներ կ'ունենայ. քանի որ ասորին կիրքեր ու անսպանկատութերը գործերու առաջնորդեն, մինչդեռ մարդիկ իրենց՝ կամ մասնուրաց շահուն համար յանուն խղճի նոյն խսկ խիղճը կը խաւարէն, և մինչդեռ, ցաւօք սրտի կ'ըսենք, այս ամենը անուրանալի իրողութիւններ են. ուրեմն ասոնց շարունակութեան մէջ անհնար սիրտի ըլլաց խալազութիւն և ի բաւ անդր յառաջադիմերու յոյսն ունենալ, վասն. զի՝ յառաջադիմերու աղբիւները մենավաճառութեամբ խավանուած է հանարակութենէն, գըրկեալը միշտ պլիեալ, տկուրը միշտ տկար և ընկճեալ է. յանաւորը կը հարըստահարէ, զօրաւորը կը յաղթէ, ստախուր կը խարէ և աւաղակը կը կողսուտի է. համայն և այնպէս չարիք չ սեպուիր, ինչու որ ամենին ալ իրաւունք է կը գոշեն :

Որդին իւր հօրը ստուգուանքը կը կալպատէ և հօր ինչը իմ է ըսելը արդարանալ կ'աշխատի, դժբաղդաբար ձայնակից և պաշտպան ալ կը գտնէ, այսպէս առանց հօրը հաճութեան ա-

նոր ընչեց կը տիրէ և խղճի վկայոււթեամբ ըրած կ'ըլլաց և ահա խիղճ մը որ բնէ օրէնքի հնապանդիրը չի գիտցուիր .

Ե.

Եհա ուրիշ ձիւալ մ'ալ. Խնքզնիք խոհուն և ու զդադատ համարող մէկը, գըրի մը դուռը կը կորդայ. ուր հեղինակին կամ ի լոյ ընծայելու համար առատաձեռնող բարերարին անուան նու իրուած չորս տող երախտագիտութեան թեան ուղերձ մը կը տեսնէ. ինք չարաց միու ըլլալով թիւր կը մեկնէ, և ուրիշ ներն ալ կը համոզէ որ այն առատաձեռնութիւնը կամ աշխատութիւնը լոկ այս գավենսից պինկալութեամբ ըրած է. ահա յառաջադիմական մը որ բռը անմիտ յետագիմականներէն աւելի լիւսսակար է յառաջադիմաւթեան. Այս ապաշնորհը, այն բարերարին արդեամբը, կը ճոխանաց, կը զարդանայ, միորը կը մշակէ և քանի մը տող չնորհակամքը շաման կը տեսնէ. ո՛հ, սոսկումն կը պատճառեն արդարմէ այս ամենը, քանի ասոնք մարդ կային սիրու կրողի գործեր չեն, և չը կիսեմ ինչ անուն տալու է, ինչու որ գաղտնաց մէջ անդամ երախտագիտութիւն կայ, որք զանազան շարժումներով կ'ու զեն յայտնել երտխտաւորին իրենց գդացումը, բայց այս մարդը, բանական է ակը, գերագոյն կատարելութեամբ ճոխացած արարած ըշու զեր երախտաից ճանչնալ, վասն զի իրեն ինքնասիրութեանը կը դպի, ի արշոյն անգայտ այս սիրութեամբ, նրբամիտ և հնարագէտ երեխ ւիլ կ'ու զէ. ուստի ամեն բան իրեն ճարտարմատութեանը կ'ու տայորն որ հասարակաց բարկոյն ցեցն ու աւտիճն է, վասն զի բազմութեան օգուտուր կը սրա և աւաբնութիւնը կասկածելի երեխ ցընելով ճշմարիտ առաբնին միստութեան և անգործութեան կը մատնէ, բոլոր ըրածները խզմանաց վկայութեամբ ըրած կը հռչակէ, ահա

քեզ կաօպիք և գործքի ներհակութիւնն
ահամ ճշմարտութեան դէմ ընդ դէմ
մարդառութիւն որն որ չի թէ միայն որ
և իցէ միջացով չի խրառութիր . այլ նա
եւ կը յարգուի և կը գովուի ։

Հասորակաց վրայ հոգ ունեցող
իշխան մը երբ իւր ժողովուրդը լա
ւութեան մէջ պահելու նպատակ ու
նի , մոլին կը պատուի և պուաքինին կը
վարձատորէ . որով աղնիւ . և բարեբառ
ոց մարդիկ կը շաբանան և փոխանուն
նենդաւոր խարեցայներու . կը հաւ
մարդակին իւ թ քով յաճախել հաւա
տարիմ և ճշմարտասէթ մարդիկ , ոոք
մինչև այն ատեն միշտ հեռակ կը լրջին
և առանց հրաւերի չինին մերձենար .
այն ատեն օգտակար և կինսատու
խորհուրդներով կըսկին կարգադրուիլ
ամեն բան , հիմնալիք երպարով կը տա
րածուի ժողովուրդին մէջ խաղաղու
թիւնն ու երջանկութիւնը , չորերը
սարսափած , կըստիպուին կամ բարի ըր
լալ և կամ արդարութեան երեսէն
խոյս տալ ։

Իսկ երբ իշխանը անհոգ է . երբ
չարարարոյները օր յաւուր երես կտու
նեն և ստախօնները վարի կըստանան և
այն ատեն հարկաւ առաքինին զղուա
նօք ետ պիտի քաշուի . վասն զի գիտէ
նա որ այնշափ նենդաւորաց մէջ ճշշ
մարտութեամբ չի պիտի կրնայ գործել
կամ տննոց պիտի յարմարի , և կամ ա
ռանց օգուտ մը ընելու սնապատի պի
տի ըլլայ . գուցէ և պիտի մեռնի տա
րածամմ և ապարդիւն . յըսարի խոհեմ
մութեամբ բաւանձնանալով պատին մէ
ջէն և լած վնասուց վերայ ողբարու կը
հարկադրի . արդէն մոլիք մարդկան ու
զածն ալ այս է . այնու հետեւ գործե
րու աղաւաղաւմը կըսկի . ժողովուրդի
թշուառութիւնը կը տիրէ , առաքի
նեաց պրատուչ հեծենձանքը կը ըստի
և մոլիները . համարձակութիւն առան
խրոխտ ամբարդաւատնութեամբ՝ ստին

անլժուր չարիք կը գործեն . մինչ զի չա
րութիւնէ ստակացող մարդիկ անգամ
տպահով ըլլայու համար կըստիպութիւն
կամաց կամաց չարանալ բնչու որ Այուս
խորեր մտիկ ընող իշխանին բոլոր ծա
ռայնեցն ալ չար կ'ըլլան ։ Ել այն այն
իշխանին որ բնչեւից նկատումի համ
մար ամբարդիշոր կը պաշոպանէ և ար
դարբ իւր իրաւունքէն կը զրկէ . թող
ամեն օր կախածի նա . ամեն յուպէի
մէջ իւր կեանքը , հանգստութիւնը
և երջանկութիւնը վունդիք մէջ է ,
քանիդ բնչպէն կը յուսաց երջանիկ ըւ
լալ քանիդ որ անմեղներու թշուառու
թեան պատճառ կ'ըլլայ . արդարու
թեան հասու սուրբ բարակ թելով
կախուած է ամոնց գլխուն վկայ , մինչ
պէմ իշխան կ'երեւակայէրք , Ոլով
հետեւ լատուց արդարութիւնը պի
տի յայտնուի երկնքէն . ճշմարտութիւն
նը անիրաւութեամբ բռնող մարդոց
բօլը ամբարջուրութեան ու անիրաւու
թեան վերայ ։

Վ մէն խոհական օրէնտիբ՝ չէ մօռ
ցած պատիմ սահմանել չարերու հա
մար . վասնգի ժողովրդեան բարյակու
նըն ուղղելու և կեանին ապահովելու
գլխաւոր միջոցներէն մին ալ այն ըլլա
լը քաջ ճանշած է . նյոնպէս և խոհեմ
ճնողը խրառու մեղին հետ գաւազաւ
իր օշինդրնալ կը խառնէ՝ զաւկին բա
րելաւ ութեանք . համար . և Պատա
զանք խնայող հուցը իւր որ որդին չի սի
րէր ո . մանաւանդ՝ արդարութիւնն ալ
կը պահանջէ՝ որ պատիմիները՝ վար
ձատութիւն և մոլիները պատմուին . Այ
կայն այսօր այնպիսի յանցանքներ ան
պատիմ կը մնան . որ պատմուած յան
ցանքներէն աւելի վնասակար են . ե
թէ ուրիշին ստացուածքը կողովուոր
աւազակը պատժոյ արմանի է , բնչու
ստախոսը անիէ աւելի չիովիտի պատ
ժուի . նա ալ ուրիշին իդաւութերը՝ կը

յախշտակէ և ճշմարտութիւնը կը պահէն մանաւանդ ստախօսը սա առաւ և ելութիւնն ալ ունի որ ճշմարտութեան գեղցիկ անունին տակ ծածկ կուած՝ արդարութեան անունով կը մօսի և անիրաւութիւն կ'ընէ : ուրքէ զգուշանալու համար սե կնիք մը պէտք է ճակտին վրայ :

Խնչու ապերախօսը չի պատժուիր, որ ընդունելով արժանաւուրաց և կարօտեալնելու իրաւունքը՝ բացարձակապէս կ'ուրանայ զայն, որով թէ զըրկութիւն, թէ յափշտակութիւն ըրած կը լայ և թէ երախտաւուրաց ձեռքէրը կը կորէ, որ ուրիշն ալ չի բարերարեն, ասոնք են ահա հաստրակութեան նիւթական ու բարցական շահերը խափանողներ, ասոնք են եղեռնագործներու գլուխ, քանի ասոնց ըրածը ամենէն սոսկաի չարիքներու աղբի կը դառնանան, և սակայն աշքի չը զարներ, ոչ ոք այս բանին ուշադրութիւն կ'ընէ . ուստի և ուրիշ չարիք գործողներէն աւելի բազմաթիւ են, ամեն տեսակ ընկերութեանց հետ անարգել կը կենակցին, միշտ ժողովլուրդին մէջ գտնուելով իրենց անպատճիմնացած ախտը կը փոխադրուի շատերուն, թողարական ազգասէրը, ու պահանակէրը և բարեկարգիչը որ ազգը յառաջադիմէ, միշտ պիտի տեսնայ որ իւր աշխատութիւնը ապարդիւն ելած են, քանի որուն վրայ, որ համարում ունէր, ու աւելի իւր սրտին վիշտ պիտի պատճառէ: Ազգնական վաստակութեանց վրայ արուեստական մը տալարժութիւնն ալ աւելցած՝ պիտի գործէ միշտ պատճառակեալ, մէծամեծ բաներ պիտի խոստանայ և ոչինչ պիտի հաստուցանէ, բարիք առաջադրելով չարիք սերմանէ, և երբ խոյստառակութիւն իմ արժանիքն չ'ճանցաւո՞ւ: Ասանկով ազգ մը չէթէ միայն յատագ

չերթար և այլ գէթ եղանց տեղն ան գամ չէ կարող կենաց հակառակ հողոք մերու պատահազ նաւու նման միջդ պիտի ծփայ, և եթէ հմաւու զեկավածարի մը չի պատահի, խորտակութիւն անհրաժեշտ է:

Այս սակայն ճշմարտութիւնը՝ որ միշտ կը հոկէ և մարդկան գէպ իրէն դառնալուն կը լուսակէ, օրմը վերջապէս կը յայսութիւն և կը խոյտառակէ այն ամեն խաւարային խորհաւրդները, որք իրեն գէմկենալով կ'ուղէին անյայտութեան մէջ թաղել, կ'երեւի անոնց որք զինքը տեսնել չէին ուղէր . կը բանայ անոնց սրաին վարագոյրը, ուր ծածկուած գաղոնիքները կը պարզուին և մարդկութեան վնասակար խորհուրդները կը նշաւակուին: Այս ատեն կ'ուղէթ թշուառականը ետո գառնալ խոր ճամբէն . բայց վլէժինդիքներու բազմութիւնը, տարածամ ապաշաւը և ունակութեան զօրութիւնը չեն թողարկութիւնը իւր նպատակին հասնելու գործ:

Իարէ, ինչ սոսկալի է այն արտեն անոր վլիմակը, հասարակութիւնը մէկ կողմէն, ճշմարտութեան յայսութիւնը և խզմտունաց արդար խայթոյը միւռ կողմէն վլնքը չարաչար կը հարուածեն, ասոնք այնպիտի պատիմներէն, որնց առջեւէն խուսեն անկարելի է, զիս տակցութիւնը զօր ալ չի կրնար ուրանալ, միշտ իրեն պիտի ներկայացնէ ամեն բան . որ բաւիլ, որ մէծութեան անթափանց խորչերն ալ մտնայ, արդարութեան այս արթուն սաստիկան ները, միշտ իւր գործոց համարն ու գառական պիտի ներկայացնէ իրեն պիտի ներկայացնէն, միշտ պիտի կարդայ վասնոնք, պիտի սոսկայ և քատմնելով ինք իրմէ զարհուած փախչիլ պիտի ուղէթ, սակայն զինքը պատապարող խորչ մը անդամ չի պիտի գտնուի . իւր չարաշաւք անձը աջապատող ամեն բան իւր չարեաց քարալ պիտի կանգնին, հանդիսատ տեղ-

մի, կարեկից սիրու մը չի պիտի գտնէ, յաւիտենական արդարութենէ անիծնուածն՝ երերեալ ու տառանեալ պիտի շրջի և իւր անվանման դառնութեան փաքրիկ ճաշակը կենցաղոյս մէջ տռնեւ ըսկ պիտի երթայ անոր կատարելագոյնը ժառանգելու + որն որ իւր նման յաւ մառեալ անզեղնիւրաւ համար արդար կախախնամութեան խորին խորհրդու վլասնանուած է:

ՀԱՆԴԵՍ

ՊԵՐԴԵՒԾԻՇԽԱՅԻԹԵՆ
ԺԱՅԱՆԳԱԿԱՐԱՑ ՎԱՐԺԱԲՐԱՆԻ
ԱԴԱՔԵԼԱԽԱՆ ՍՈՒՐԱ ԱՊՈՒՌԵՍ

(Օրագրիս նախընթաց թուով ծանուած մեր խոստման համեմատ կը չրատարակենք ահա յառանգաւորաց վ արժարանի տաքեկան հարցաքննութեան արդիւնքը և ընդ նմին պարգեւաբաշխութեան անդիսի համար օտնկարագիրը ի՞ գիտութիւն և ի՞ միութարութիւն մեր հեռաւոր ազգայնոց:

Հարցաքննութիւնը սկսաւ Յունուարի 23ին և աւարուեցաւ ներկայ ամսոյ 5ին Հարցաքննութեան առարկային էին Հարցերէն՝ ընթերցմունք, աշխարհիկ թարգմանութեամբ. Վ. Է. բականութիւնն, գրաւոր կրթութեամբ. Պատմութիւնն հին և նոր կոտակարանաց, բարյական և վարդապետական բացադրութեամբ. Յունուարի իւրութիւն. Պատմանութիւնն, գրաւոր վարդութեամբ. Լինեցեցաւ կան պատմութիւնն, բրիտանիական կատարելու մէջ միանալու թիւն, կամ միանալու թիւն, մասնաւութեամբ. Յունուարի իւրութիւնն, գաղաքական և պատմական մասնաւութեամբ. Տաճկերէն և Պատմական, թարգմանութեամբ հանգերձան:

Հարցաքննութիւնը հրավարակական էր և ամեն ցանկացողք թէ միաբաններէն, թէ քաղաքացիներէն և թէ աշխատարարներէն անխարի ներկայ կը

գտնուէին: Ա. Պատրիժառըր իւր ծանր վրազմանց պատճառաւ միանգամբ և թէ կարաց ներկայ գտնուիլ հարցաքննութեանը, Ղոր Ալմանից Հայութառութեանը, Ղեանութեան հայագէտ Պրոֆեսորի և Փոխականի առաջատառ Պ. Ղիմէն Ուրատեանի հետ միասին. բայց Ա. Ամուսոյ աւագ լուսարար Գեր. Կարապէտ Ա. Աքբեպիտակովովը, ի՞ կողմանէ Ա. Պատրիժառըրին, շարունակ կը նախագահէր հարցաքննական ատենին: Ըէպէտ իւրաքանչիւր հարցաքննական առաջատար լունէր հարցմունքներ առաջարկել աշակերտաց, բայց յատկապէտն նշանուակուած ու հրամիուած կային և քննիչներ, ինչպէս էին հայերէն լեզուի և քրիստոնէական ուսման համար Արժ. Ներսէս վարդապետ աւագ թարգման, Արժ. Անաթէս վարդապետութեան և նորման վարդապետ, տեսուչ սովորքնութան, Արժ. Նորման և թուլման վարդապետով և այլք Տաճկերէնի համար քանի մի հմուտ տաճիններ, իսկ Պաղպիտարէնի համար Արժ. Պ. Յակով Պատրիժառէն հիւպատութանու վագր Պատրիժառանի:

Հարցաքննութեան արդեանց մասին մեր կողմէն չեմք ու վեր գովեպաներ կարդալ, այլ միայն բաւական կը համարիմք անփոփոխ վետեղել: օրագրիս մէջ այն Ծրացակը, որուն մէջ քրնութեան ժամանակ Արբազաննախառագական կը միւս քննչաց ծեռքավալ նշանակուած է իւրաքանչիւր աշակերտի պատասխանաւութեան և յառաջադրութիւնն աստիճանը: Այս ցուցակնեն, ինչպէս հարցասէր, ազգայինք, նոյնպէս և աշակերտաց հեռաւոր ծընդուքը և բարեկամքը կարեն տեսնել իրենց զաւակաց աշխատասիրութեան պատուղը:

Հարցաքննութեան աւագրութէն Արդարական կը

հառակութեան Տարեգարօնին հետ
կատարուեցաւ պարզեարաշխաւթէան
հանդէսը Աթոռոյոց հոյացէն ձեմա-
րանին մէջ ուր կատարուած էր նոյն
պէտ և հալրցագնութիւնը ո Շեմա
բանը դպրոցի տեսուել Արք. (Անրուի
վարդապետի հոգացողութեամբ, պատ-
րաստուած էր պարզ և վայելուչ կա-
րասիներով և պարզերով կային ա-
թոռներ և նատարաններ հանդիսակա-
նաց համար և ամբին ասենախօսու-
թեան համար ծաղկապատի սեղաններ
պարզեներու համար է կային նմանու-
պէտ և խորհրդաւոր պատիերներ պա-
տերու վրաց, որոց մէջ նշանաւոր էին
Վեհափառ՝ Առջթանի պատիերը և
իւր աջ և անեակ Հայկայ, Ո. Վար-
դանայ և Հայաստանի պատիերները:
Հանդէսը մկան առաւտուած ժառ
մը ճին և աւելեց մինչև 10ը, ուր ներ-
կայ էին ոչ միայն Արքազան Պատրիարքը
բողոք՝ միարանական ու խորիւ այլ
և քաղաքական ու զինու սրական երկու
վ սեմ. Փաշանելը Ապէֆ և Ի իժու,
Դատաւորը (Ածլան), Անրույը ու-
րիշ պաշտօնաւորաց հետ միասին. Ար-
քոց Գեր. եպիսկոպոսը, Արք Ալբանիոց
ՈՒեծ: Հետպատուն և Փոխարքիւպա-
տուր, քաղմամթիւ ու խոստորը և քո-
ղաքացիք, թէ արք և թէ կանայք. ՈՒի
ասկային երգասացութեան և հանդի-
սականաց տեղաւորուելին զինի վարժա-
րանի Ֆեոքէնց Դաստառ Պ. Գարեգին
ՎԱՐԴԱՄԱՆ ամբին ենելով ատե-
նական խօսեցաւ. Վարդանանց
Նահատակութեան և պատուիարուկու-
թեան հանդիսի խորհրդաւոր վարդա-
սիրութեան վրաց. և ապօտ առաջնա-
կարգ աշակերտներն և առ նմանապէտ
հառեր խօսեցան, հինգ հատ հայերէն
և մի հատ տանկերէն, որոց պարաւ-
նակութիւնն էր գիտութեան, ապա
առութեան, հայրենասիրութեան, ա-
ռաքինութեան և անձին ճանազորաւ-

թեան պրդիւնքներուն վրայ և Խորօս
քանչիւր ճառախօսութեանէն առաջ
կ'երգուէին աղբային երգեր, ինչպէս
և առաջներէն ճառի կորդացութէն
առաջ և յետոյ երգուեցաւ տաճկեց
րէն, երգ ՚ի պատուի (Օքոստափառ
Առլթանին: Երաժշառութեան ու-
սուացչի հիւանդութեան և բացակա-
յութեան պատճառաւ երգերու դաշ-
նակաւորութեանը. մասնաւրապէս
ինուաբ տարած էր Հարութիւն Ար-
կաւագ կ'էօմիւհակձեան, դպրոցի թը-
ւադիուութեան ուսուցիւր:

Դ'առափառութեանց աւարտումէն
յետոյ բաժնուեցան աշակերուոց պար-
գևները, որ առաջաւց պատրաստուած
ու դրուած էին սեղանին վրայ ըստ իւ-
րաքանչիւր կարգի: Հնուոյ ութ աշա-
կերուց ներկայացուցին տրամախօսու-
կան Արքունած մի, զոյ յօրինած էր
վարժարանի հայկաքանութեան և գը-
ծագրութեան դասաւու. Պ. Լարա-
պետ Հազարձեան, աղգային ժամանա-
կակից անցքերէ առնով, որոյ բռն
նպատակն էր թէ՝ ՇՀմարաւութիւնը
միշտ յաղթող է:

Այս ներկայացումէն զինի քաղա-
քական Վ սեմ. Լազիֆ Փաշան համա-
ռօս և իմանատալից ասենաբանութիւն
մը ըրաւ, որով յայտնեց Աթոռոյոց (Ա).
Պատրիարքին և միաբանութեանը իւր
ուրախութիւնը՝ վարժարանի յառաջնա-
գէմ ընթացից համար ծատագովեց
գիտութիւնը և նորս օգուտները,
պարզաբանելով; որ գիտութեամբ մի-
այն կորէ անհատ մի և ազգ՝ ճանաչել
իւր ճշմորիս շահը և այնպէս տնօրի-
նեց իւր գործքերը. իսկ առանց գիւ-
տութեան և փոխանակ շահ ատանաբւ
իւր արարքէն, շատ անգամ մեծանեծ
վրասներու. Կ'ենթարկութիւն Յայտնեց
նմանապէտն որ (Օքոստափառ Առլթա-
նի քարեխնամ տէրութիւնը ճշմարիտ
փառք կը համարէ, երբ, կը առանէ՝

լինամերուտ տակ, տօնեցին սուրբ տաւ
Քարներուն մէջ ազգային եկեղեցական
նշանուոր հանդէս մի, հանդէս նա
հատակութեան վ արդանանց, զբ տօ.
նեց այսօր նոյնպէս առաքելական Վ.
թռուց միաբանական ուխտը, քաղա.
քիս հոյ ժողովրդեան և հեռուոր եր
կիրներէ գումարուած ջերմեռանդն
ուխտաւորաց հետ միասին: Ի՞այց,
վ արդանանց նահատակութեան հրա.
շալի Տարեգարձը մի առանձին շքե.
զութեամբ ևս կը փոյցի այսօր, վասն
զի միացոն է ձառանդաւորաց վար
ժարանիս պարզէ արաշխութեան հան.
դիսին հետ: Վրդարեւ, շատ գեղեցիկ
և մասիթարական է այս զուգաւորուա
թիւնը, որ քրիստոնէական նահատա.
կութիւնն և գաստիտակութիւնն միա.
սին կը տօնաւին, որավ հնութեան
քաղցր յիշառակները և ներկայիքաղց.
ցըր յայսերը իրարու հետ կը միանան.
Ուստի, մի կողմէն նահատակութեան
և գաստիտակութեան հանդիսիս խոր.
հրդաւոր զուգաւորութիւնը, և միւս
կողմէն հանդիսակառար և հանդիսա.
տես հոգեգումար ակումբիս հաւա.
քումն: մի կողմէն յառանգաւոր ա.
շակերտաց ներկայութիւնը, և միւս կող.
մէն գաստիտակութեան պաշտօնիս
պարտաւորութիւնը, կրատիպէն զիս,
այս ուրախական աւաւը մէջ, բոլոր
հանդիսականաց ներուղամիսու ունկը.
դրութիւնը իմերէլ և յայսնելքանիւ.
այն հոգեւոր յուզման և զգացմանց
գէմ մի մասը. զօր կը յուզեցէն որոխ
մէջ ժամանակը և ներկայ հանդիսակա.
տարութիւնը:

Աերկեանս շքեղ հանդէսը. խառ.
նուերավ արիւնաներէ նահատակաց
Տարեգարձին հետ: առ իթ կուտայ.
ինձ պարզաբանել, որ Վիշտանէութիւնը՝
նահատականիներէ և վիշտչինն վիշտանիւնն
ե, հետեւապէտ, մենք որպէս քրիստո.
նեայ և զաւակ եկեղեցւոյ, ունիք

պարտիք զինուորութեան և նահատա.
կութեան, ունիք հակառակորդ, ուն.
ինիք պատերազմ և ունիք յազգթանա.
կելու անհրաժեշտ պարտաւորութիւն,
որոյ մէջէ և մեր մարդկային գործունէ.
ութիւնը և քրիստոնէական կինդանու.
թիւնը: Ի՞այց վինուորութիւն և պա.
տերազմ ասելով, մի գուցէ կարծուի,
թէ հուր և սուր քարտողէլու ելուծ եմ:
Ո՞ի գուցէ կարծուի թէ նաբառուկս է
աշխարհակալութեան անհեծեթ տեն,
չը ջատագովել, որով երկար գարերէն
ի վիճ անհատական և ազգային իրա.
ւունքներ տոնակսի կը լինին և շատ
անեւզ արիւններ գետորէն կը հասին
ի նախատինն մարդկութեան: Վչ,
Տեարք իմ պատուակնիք, այս չէ նպա.
տակս, վասն զի ես ինքնին կը սուկամ
և կը սարսափիմ, երբ կը աեւնեմ
մարդկութիւնը տակաւին այն վիճուկի
մէջ, որ զանազմն ազգեր և լեզուներ
զանազմն հասարակութիւններ և տէ.
րութիւններ յիրենց իրաւանց ապա.
հովութեան, և կամ: որ առելի չըդր
է, իրենց փառասիրութիւնը ծառալե.
լու համար՝ ուրիշ միջոց չունին: ի՞այց
միայն հուր և երկամ, որով միինուա.
ւոր մարդկիկ կը փարժուին և կը զինա.
ւորին իրենց, ըստ մարդկութեան,
և զըսցինները խովսազէլու և առաւել
քաջ գիշատազները առաւել գովեւու.
ներ կը յափշուակէն, որոնք փոխանուկ
օգտաւէտ աշխատանիններավ զեադելու.
և բնութեան բարիքները հնձելու
մարդկիկ կը հնձեն: Իմ բանախօսու.
թեան առած պատերազմը բարյական
է, իմ ասած զէնքը և զինուորութիւ.
նը հոգ եսոր են, իմ ակնարկան զինա.
րանը մեր մասուոր և հոգեւոր կարո.
դութեանց զարգացման կայարանն է:
և իմ ցուցընելու թշնամին է ստու.
թիւնը, անիրաւութիւնը, մեղիու.
թիւնը, տգիսութիւնը և մոլութիւ.
նը, որոնք Առը գեղեցիկ իսու.

շքով կոչուած են Օքուիւան աշխարհէ , իշխանութիւն խառարի , Այս պատերազմին է , զոր յարուցած է քրիստոնէութիւնը և զոր Առաքեալի , իրբեւ բերան քայլոր քրիստոնէից , առհմանած է սոյսպէս . “ Օի զէն զինուորութեան մերս ոչ է մարմնաւոր , այլ հոգեւոր . . . Օի ոչ է մեզ պատերազմ ընդ մարմար և ընդ արեան , այլ ընդ իշխանութիւնս և ընդ պետութիւնս և ընդ աշխարհակալախաւարի ” :

Ապրդկութեան այս պատերազմը շատ հին է , Վեծ Հանդիսականիք , այս պատերազմը այն օրէն սկսուած է , երբ մարդու իւր անմեղ և ազատական վիճակէն խոտորելով չարիք յառաջ բերած է աշխարհի մէջ և սովորուած է քրիստոմբ երեսաց իւր անմեղութիւնը և մարդկային կատարելութիւնը ձեռք բերել . Այս պատերազմը շատ հին է և բայց յաղթութեան միջոցը միայն քրիստոնէութեան Հիմնադիրը ուսոյց և աւանդեց մեզ , այն մարդու ուրիշը , որ մարդկանց յանցաւորութեան գառն բաժակը քամեց ։ աւետարանական սկզբաները իրեւ յաղթութեան զէնքեր մարդկութեաւ նը կոտակեց , խաջով մարդկային ազգի փրկութիւնը գնեց և իր հետեւողները դէպի պատերազմի դաշտը առաքելով գոշեց . և Պնացիք , ես ընդ ձեղեմ . . մաշալերեցարմբ , զի ես յաղթեցի աշխարհի . . Այս վեցի , գոշեց , այսինքն բանիւ և արդեամբ ցուցի յաղթութեան միջոյները , պարզիցի աշխարհի զօրութեան դէմ այն դրօշը , որով պիտի պատերազմիք . որով պիտի յաղթէք և պասկալիք . Քրիստոնէութիւնը յաղթած է ուրեմն աշխարհի զօրութեան միջոյները , պարզիցի աշխարհի զօրութեանը , քանի որ յաղթական միշտ բունքներ աւետարանած է , բայց պա-

տերազմին միշտ կը շարունակի և այս շարունակութիւնը մեր առաքինական կրթութեան և փառաւորութեան համար է , Ուրեմն իրաւալիք առայլնք թէ կենդանի քրիստոնէութիւնը կենդանի զինուորութիւն է , և Ճշմարիտ քրիստոնէից կեանքը . կենդանի նահատական կութիւն .

Հանձնին դար է , որ այս փրկարար նահատակութիւնը կը շարունակի և օր աւուր կը յաղթանակէ ու զատութեան , Ճշմարտութիւնը՝ սուսութեան , արդարութիւնը՝ անփառութեան , մարդասիրութիւնը՝ տմարդութեան , բյուր խաւարին և հոգին՝ նիւթին . Այս յաղթութեան դրօշը առաւել պայծառ երանցներով պիտի ծածանէր այսօր , եթէ երբեմն աշխարհասիրութիւնը և նիւթապաշտութիւնը , և երբեմն ապահութիւնը , վանական ու անհոգութիւնը ըսպատրինքներունէից արթնութիւնը և ըսթալացընէին սպառազինութեան եւ աւնդը . Ա ան զի . քրիստոնէութիւնը ինչպէս որ զինուորութիւն է , նյունպէս և արթնութիւն , առանց որոյ մեր զէնքերը կը յափշտակուին , և մէնք վիճակափեաներու պէս , անարի վատութեամբ խաւարի իշխանութեանը կ'ենթարկունք ; Ուրեմն , քրիստոնէական զինուորութեան յաղթանակն առաւել այն ժամանակի արագահատ է և անփէտ երբ մարդ իւր գլխաւոր նպատակին և կոչմանը կը համէ և երբ գէպի իւր մարդկային աղնուագործութեան և ասաւուածանմանաւթեան բարձրութիւնը կը ձգտի , որուն հասներ համար անհրաժեշտ կարեւոր է հանձնագործութիւն : Ա ան զի , ովէ մարդու սկիզբը . Ա ասուած , Ի՞նչ է մեր գործոցը թիւն բունք պայմանը . Ա ասուածոց կամքը . Ի՞նչ է մեր վախճանը : Ա առանգել զի ասուած . Եւ քանի որ մարդն է յասուած .

Աստուծավ և առ. Վասովան և Ռեքիմն
մեր գործողութիւնքը, մեր կեանքը:
մեր անձն կենդանի զոհ և պատուագ
պիտի լինին Վայրէծց համօր:

Վայէծ և ծամբրիտ քրիստոնէից
կեանքը, այսպէս կը նկարագրէ և մեր
փափկանոսչ զիշէնլ արդանանց գարու-
հայ քրիստոնէից կենաց չքնազ պատուիչ
ըրամելով և վանացն միոր յանձն իւր
եկեղեցի էր ունցն ինքն քահանաց մարդ
մինք խրապանմիւր՝ սուրբ սեղան և որ
շիք նոյնուն պատուագ ընդունելի՝ որ
Վանց գեղեցիկ պատուիր և բանց երջաւ
միկ կեանք, երբ այն հոգեղին զանձ
ցող ազն անգամ այն մարմննը որ հոգու
ռոյն հակառակիզարդ. կը կարծուի, գործ
անձ և պրութեան մեջան և առոփ կը
քուրեն պրափ անսուածափիրութեան
և մարդափռութեան, պնուաշահոտու-
թիանմերը. ուստի կը ցործանան մասց
ըստաւորութեան համապայմները և
ուստի կը վառին հոգաց բարդ կապաց
դուժիանքը և. կը խնկին իւրեւ անուա-
շանուազ պատուագ. թիմառաւ Վայրէ-
ծու. իւ շինուաթիւն շնկեցին, իւրեւն,
քրիստոնէական կեանքը ոչ միայն պին-
ապաւթիւն և նահասակաւթիւն է,
այ և զան զան ծամբրագ թեան և զան
պրոգրամ թեան և զան հարգատիրաց
թեան և Վայ քրացը յիշառտօնիները կը
զարթուացան և ուր պրակրուն մէջ ընա-
ցիք Խոհանասակացայն կենցանի զանեա-
բաւառամամբութիւնը. զոր այսօր կը
կառագենք: Բայց ընունանք մեր առ
գալին պատճն, որ ինչպէս Ա պարզու-
թանք նոյնուն և մինք պարասականուա-
թիւն պեկիք զննուափութեան և նազ
հաբակութեան, և պրակէնակ գարեւ
ըստ փափառ կը կարապանականուա-
թիւն պեկիք զննուափութեան և նազ
հաբակութեան հետո. աշխարհի
գործ թիւնը և սափառի կերպարանարավ
կը մաքարի քրիստոնէաթեան որէմ
ունակ և մասուա ու մասուա ու մասուա

ուսասի և մենք պարտական ենք մեր
զինուորութեան պայմանները քաջ կը
ուլ և ըստ այնմ կիր առնաւլ մեր զին-
քիրը: Ա ան զի, մամոնակ կար, որ
աշխարհի զօրութեան զէնքերն էին
բռնութիւն և հուր սուրբ, քանիս, կա-
խաղան, այլով հանդերձ, իսկ այսօք
են պատրամք, հրապուրանք, հեշտա-
պիտութիւն և նիւթազաշորւթիւն:
Ճամանակ կար, որ քրիստոնէական
միաբանութիւնները կամ եկեղեցիներ
ու ըստ ազգաց ազգաց հարած մեքով
և սպառնավերով. կը խնային սորկա-
ցնել, իսկ այսօր քաղաքականութեան
հրապուրանքով և բարերարութեան
պատրաստակաւ: Վալինը՝ արտաքին
պատերազմ էր կամ հազար միք որ միան
քրիստոնէից տըները, հայրենիքը և
երբեմն մարմինները միխիր կը դպրձէ
նէր: Իսկ վերջինը՝ սրտեր, աշգային և
կրծնական զգացմունքներ և ընդունման
ամբողջ ազգութիւններ կը փաշխացընէ:
Առաջին պատերափակին մէջ թշնամին գէմ
մանդիման էր և իւր արհաւրալից կեր-
պարանիքով փոխանակ սարստիեցնից
լու՝ առաւել կը բորբոքէր, պատերը և
ինտհասակութիւնն կը վառեր այս,
կին, ծիր և մանուկ, երիսասարգ և
կուսան: Իսկ վերջինը մէջ թշնամին
գաղափառի է, որ կը պատրէ, կը մեռ
կոչընէ և բաժանելով ազգ յազգէ: Կ
ելլեայր եղօրէ, կը սորկայինէ և կ'իշ-
խէ: Լու սիլ ըստ խոսուխնիւր որ ծագ
ծուկ թշնամութիւնն առաւել վիսա-
րակար է և առաւել գիւրութեամբ
տղայնութիւններ, ու եկեղեցիներ
կը փաշխացընէ քան յայսնի թշնամու-
թիւնը: Ավագ լիստովալինիր, որ նոյն իսկ
մեր, ազգը և եկեղեցին ծագուկ թրց-
նամիներէն առաւել վոտնդուած և
քան թէ լայտնի սովոններէն: Եթէ
տարակայսունիք, որուն քաղցը կը հա-
մարիմ ըստ համապատակաւ թիւները
համուու ազգաց տարեփրանթիւնները,

Հայոց նվազագույնը ականանելու մեջ առ պատմութիւնը և ՚ի մասնաւով վեր ազգային պատմութիւնը բանանք, մեր հայրենեաց և ազդի վլձակին վրայ կա րեկից ակնարկ մի ձգենք և և միշյն տր խուր անապութեան և միւսին տարա կիր վասպանգաւութեան պատճառները հետագութեանք, յօն էիր տեանենք, երբ կը շրջնիք հայտասանին մէջ և աշքով ու պրափ հայրենիք կ'որոնենք: Ռիառ դրաց և զինից ժեղքաւիներ, պայտա պանց և բավարանից վրաստաներ ո կիւ առաւել վանկեր և առանցներ ո միով բանիւ և մեռելութիւն, յօն էիր տեսանենք, երբ մեր պարբ ներկայ վասպանոր և ՚ի սիրառու տաշտառին ցրուած վլձակը մեջ կը պատիւթապարնենք + և ինքանարանն պատուած թեանց ազգային թիւնիկ տովորութեանց է, ո կը պատկանարիմ առանց առաջնորդ յատիւ թիւնիկ տովորութեանց մասնացն մն մայրենի լուսար և պարբ և առաջնորդ տաշտառին պատիւթապարնենք: Եւ կեղեցւաց գեհմ:

Այս համառոտագին պատակի մեջ նկար է ու կը ունենաք, որ պատմական հեղեղ մը, յուսալայզը ալէկիսութիւնն մը, ողոզուն և հայ հայրենիքը և իր առ լիքներավ ցրաբուս ուղարկի ափուած և հայ զաւակները: Եսաց ե՞րբ, հասին այս չարիքները, և ազէ աները: Երբեք այն ժուանական, երբ պարակամիւն հրառ պաշտութեան արրանց կը լուսայիւ և աշ յաստանը և հայ ազդի խուսի խումբ գերիները հարցուի խորչակներուն կը մասնեին ու և ինչ երբեք: Երբեք այն ժամանակ, երբ հիւսիսային լուսնաւ կունենար և պատասխան կ'առաջանար:

Երբեք թ կ ասն զի՞ւ այն ժամանակը
Ներուն մէջ և այլ գլուխութք եղ խռ.
քրիստոնէ ական աննկուն, ոգեստու
թեամբ և հայրենապիտութեան անշջջ.
հրավ է լոր պարագիկ հրտամինը ըստ Հա-
յաստանի առհմանը կը հանենին Հայ-
յերը արդէն զինաւրուած և պատրու-
տուիսն կը գտնէին ։ Լոր մոփերու
բազմաթիւնը մէր մէր հայրենիքը կը մըսա-
նէց մօժակրթուութիւն առարգեց եղաւ հայ-
մար ։ Ըսլաւ մնիկրաւ ։ Ի չեամեննեցու
բարախէրաւ մենամբ արդէն բողը հայուց
մէխանը կ'եւուար և ։ կը բարբարէիր ։ Լոր
Պարտիկիննը պատուարացմիր դուշով կը
ամենէին ո այլը Աշեաւարանը կ'ազդուց ո
նէին ուիրոց և գոնութեան խորհուուով
կը հաշորուուէին ո տանիքիւոջ ին մասն
կը խիզախէին և թշնիքմայ ապատու
զինաւթիւնը ամեմտնուոց է կ'ամենէին ո
լոր Հայաստանի նախարարուուն զայ
սպաները Երկարաւատ ։ Կազմագործ
թեամբ և բանանկու ։ կը մասնուէին ո
կը փափոխմի կրկնել և երեքնել թէ։
Հայոց փափիկուուն Տիմինայքը և մը ըստ
բառունինական առաջինութեամբ մէ-
րութիւնը կ'ամսացեցնէին ։ ամենուու
ուսպանք կը քաջորացընէին ։ իրենց
մասներով կ'աշխատէին ո կ'ապրէին ։
և ընտաճեկան սրբութեան համար ան-
դիսական նահատակաւթիւնը կանոցի
փափիկուորութեանը շատ բարձր կը
խառովանէին ուսուոր և և էին իբրև
մըսուք առաքնիք ի հոգենոր պատե-
րապեմն ։ ։

Լոր հոլովանաց և պրանութեամբ
գարերան մէջ ո չ'որունենի առաջնոր
մեր երկրի առերան և առզգի փոսա-
րանուութիւնը ։ վասն զի ես կը փափիւ
քիմ հապատակ և խոսափնմիլ որ հայ
ըստուց ։ և հայրառահարութիւնը չեն
կարող հայրենէաց յիշաստիկները և մի
արդէի գայութիւնը ընծիւլ բանիք որ կը
բանասփառթիւն և հայրենապիտութիւն
զիրար կը համբուրեն ։ բանիք որ կ'առը

քան և ՞ Եւսնդ միմեանց կ'աջակցին-
քանի որ ժողովուրդը իւր փառը և
պարծանքը իւր յատուկ զօրութեան
և զինուարութեան մէջ կը խարսխանի և զօ-
րութիւնը իւր անգամնց միաւթեան և
լ անդ պարսիկ Ո'ոդպետի խօսքերը, թէ
ինչպէս կը նկարուգրէ Հայոց հայո-
ծանաց ժամանակի պատկերը. « ՚Ճեղով
աճէին և բազմանորդի բազմանային և
մարմնաւոր մեծութեամբ մեծանային
Օպատճառու հորսուաթեան մէք ինչ
ոչ դիմէաք, բայց այսանի ինչ ճշնարա-
սիւ խմանայաք, զի սիեզերը ամենայն
զինի ու ու մանաց խոց գնույին ու ու . Այսը
սպանալզան թիւնցան և նոցա պարա-
նոցքն ոչ ձանձրացան դ աւարառուք
պատճռ ածոց նոցա աշխատեցան և ու-
ւարն օր քան զդի ածեցեալ բազմա-
ցա ու ու Ո ու կը գարդեալ, թէ ինչպէս
կը պատկերացընէ Հայոց անընկանիլ
զինաւորութիւնը, « ՞ Օ ի եթէ ինքա-
կանք բառուածքն (Պարսից) եկեղեցն
յօդնութիւն, չէ հնար օրինաց մո-
դութեան ՚ի Հայո առնուլ զհասաս-
տութիւն, պրաքէս զփորձ տոք միա-
բանութեան ու խոտին եկեղեցւց ու ու ,
Վարդը՝ զդի ոչ ՚ի կապանաց զննդի-
տէն և ոչ ՚ի տանջանաց պատիւանին. և
որ յետին շար է քան զամենայն շարիս
զնն քան զիեւան ընտիւն . Ո՞չ է որ
կարէ նոցա գիմնկաց լինել ՞ ու ՞ յու ,
կը կրկնեմ վերստին, որ հալածանաց
մէջ չէր, որ հայ Շշի սիր ակարա-
ցա և միւս թիւնը բայց վեցաւ ու Հայուա-
րիները և աղէտները մեր հայրենեաց
և ազգայնութեան մէջ ու ա Այս Հայը
մօսացաւ իւր վինասորութեան հանձ
գետը. Նըր մեզկացաւ կ'առաք ազդե-
ցաւթեանց տակ ու կուսաւ զրմել իւր ա-
պահովութիւնը. Նըր այնշափ ազիւ-
տացաւ որ իր մայրենի եկեղեցիւն և

նահատակութեան արիւնով ներկուած
Եւեւարանէն արտաքոյ ոյլ եկեղեցի
և նոր ու եւտարուն սկսու վիստ եւլ
Ո՞ւ. կարճ ասիմ, երբ չը պատկառե-
ցաւ Հայութուում, Հայութուում և
և վերջին ժամանակիներու Հայութու-
իս և Հայութուու մականունները իւր
վրաց առնուլ Եւյա մեղկութիւնը և
առարանութիւնն էր ոհաւ. որ նուա-
զեցցց մեր Վազի սիր բայց բայց միտ-
ւարութեան կազը և անյիշատակ մե-
ռելութեան մասնեց հայութեան ու-
նանն անգամ, ինչպէս ՚ի Եւհատան
և յայլ տեղիս :

Դիմէնք արդեօք, թէ ինչէր մտած
են և կը մանեն մեր պագացինութեան
մէջ և ինչը կորուուծ ենք և կը կորու-
սանենք հալածանաց գագարումէն և
պատկալ կարծուած ժամանակին ՚ի
վեր ։ Ձևունք արբայսկան թագն ու
պերճութիւնը, Ո՞ւր է մեր ազգային
ամբողջութիւնը և հայրենիքը, զոր
թագուններուն անգամ պարզեանած է
ընութիւնը, թող թէ բանական արա-
րածներուն ։ Ո՞ւր է մեր հայկական կե-
նաց նահասկետական պարզութիւնը
և գերգաստանի չերժ յօդուորութիւ-
նը, որ մեր աղգայնութեան վաստարա-
նըն է, Ո՞ւր է մեր մասրենի լիզուի
գիտութիւնը և բարդաւաճանքը, որ
ազգային միւս թեան գլխաւոր հանդու-
ցըն է, Երդեօք չըկան սոյն այս հան-
գիտու մէջ շատերը, որոց համար այ-
սաններս ձայն, բարբառուց յանապատի
են, ըստ որում ոչ միայն հոյերէն
գրել կարգաւոր այլ և խօսիլ անգամ.
ցդիմէն : Ո՞ւր, է մեր Եկեղեցւոց ամ-
բաղջութիւնը որ ներկաց ժամանակիս
մէջ մեր ազգայնութեան սովին է, Ո՞ւր
են մեր եկեղեցը երէն շատերը, որ ասար
եկեղեցւոց մէջ. կը տաղաւարին, ուր
կ'ազօթեն, ուր աօնեցին, և կամ տօ-
նեցին արդեօք մերկեանս հայկական
ու բրիստոնէ ական փառաւոր Տարեգարաւ

ձը. Ձեզ կը թողաւմ՝ խելամօնել այս հարցմանց, պատասխանները Ո՞եծ + Հանդիսականը, վասն զի, ազգա յին պատկառանըը կ'արգելու տամեն թերութիւն յերեւան համել Ո՞յսն այս կ'ասեմ, որ գերեվարեալ հրէու թիւնը Շաբելմնի ուռ իներէն կը կա խէր իր Կոտախարանները և չերք առդեր Կոտածց որհնութիւնը ջասպ երկիր ներու մէջ նաև ագել⁽¹⁾, իսկ այսօր մեր եղացյաներէն շատերը, մերմէ բաժնը ևածն առաւել լաւ կը համարին օտար եկեղեցեաց քան թէ Հայաստաննայց մայրենի եկեղեցւոց ծոցին մէջ սիանիլ և աղօմենիլ և ննէն է այս խոտորումն, ինչն է որ այսօր շագին և ելքորու կանութիւնը երկիրս մէկ ծայրը միամի հետ կը կապէն և ազգ արդի կը մօնեց ցընեն և իսկ հայրենասիրութիւնը, այն բնական և բարոյական մագնիսը, ան զօր կը գտնուի հայութեան տարեցը իրարու հետ միանորմէլ, արաերը առ հոգիները յօդաւորել և ազգայնութիւնը զօրոցընէլ: Վնչէն է այս եթէ ոչ մեր տգիտաթենէն, առանսորութենէն, զուարամբութենէն: Թմրածութենէն և անպատճառ զինու որութենէն: Ճամանակը մէտք առ կը մէջ, այս մեծագումնար բազմւաթեան ամրու և մեռքերնաւ հետ ի վեր կարկառել և յորկիւն հայա ծանը ինդրել հայութեան համար, ինչ պէս իշնասիսա հայրապետը մահաւան անկողի մէջն մազմէց իր աշակերտաց համար, որոնք երեք անդամ օրհնութիւն հայրապետը — հալածակ, հալածակ և դարձեալ հալածակ: Պիսի ստիւպու էի հապածակ ինդրել հայութեան հա-

մար և որպէս զի Հայք նեղուաէին: ըստ թափէին: Երեւելքէն և Երեւանու քէն + Հարաւեէն և Հանդիսաէն ազգա զոկ բաւանային, մէկամէկ որսնէին, ի բարու հետո միտոնային + միմեանց արք կարութեան ժժանդակէին և գմանաց, յին, որ իրենց գօրութիւնը իրենց սիրոց և միութեան մէջէ, ճանաչէին որ իրենց կորուտոր և փրկութիւնը իրենց ձեռքն է, և միանգամայն խառափանէն յին որ իրենց ներկայն և առագագոյն ի թենց հոգեւոր զինուորութեան և արք գիտութեան դէմ ունեցոծ պատերազմին մէջ է ։ *

Այս էր ուհան բանախսութեան նորուակիր, Ո՞եծ + Հանդիսականը: որ յօյտնէմ, թէ ինչպէս մեր լրամինիը, նյունպէս և մենք ունինք մորուաւորութիւն զինուորութիւն + առանց օրոյ կորուտու կայ մեր առջեւ և Ո՞եր նախանիքը արիւն թափիեցին մեր ազգայնութիւնը և եկեղեցւոց սրբութիւնը որպաննելու համարց մենք պարուած կան ենք գէթ քրառունք թափէլ: Ո՞եր նախնեաց զաւակները խոնառ բանեաւու մէջ նուան և մահաշունչ ողեր ծեցին իրենց խիղդը և միուոր ըստոց կայնելու համար և մեր զաւակները պարուական են գոնէ գլուխներու մէջ նախիլ և ճշմարիս գիտութեան: ազգ գատիրութեան և մասդատիրութեան կամը ընել: Ո՞եր նախնիք իրենց լին պարանոյները երկրեցին բռնաւու թեան սրցին առջեւ իրենց ազաւութեան և հայրենի օրինաց պահպան նութեան համար: մենք պարտական ենք գոնէ մեր պարանոյը խոնարհել ըստաւորութիւն հեղ լըսցն առկի: վասն զի, այժմեան դարու մէջազգաց պաշտ պանզական գէնըն է գառափարակութիւն և լուսու սրութիւն: Դ ամսն զի, ներկայ գարս կը ձգտի վազեմի դարուց զի նարանները փոխել փողոց, յարհեաւանոց և սուրբն ու առարքը փոխել

Ո՞ւր աղդը երկար ժամանակէն ՚ի
վեր վարժած է մեծ յոյսեր մնուցանել
իւր ռազմակետաց և հովուաց վրա .
Ելոյ ամնակառաթիւնը գոկցեա սովորա-
կան գարձած է՝ ոչ միացն հասարակ
ժողովագետան համար, այլ նաև և գրա-
գիտաց . Ենուարակայս եւլը, որ Նորըն-
տիր Ա . Գեղորդ կամողիկոսի ընտրա-
թենէն և ածամեն իվեր մեր ընթերցա-
սէր ազգայինք ամենկալութեամբ լեցուն
գրուածքներ շատ կարգ ացած են և
տակունն կը կարգան . Աւասի և մենք
առելոց չեմք համարիր հրատարակել
այս անգամ յօւնավ լեցուն փոքրիկ առա-
զարտակաթիւնն մը, զոր կարինէն առ զ-
դած է խմբապրութեան Ստեփան Տեր
Մարգարեան Տարոնից պատահին հրա-
տարակելու թափանձանօք :

ՅՕՃ. ՌԴ. ՄՆ .

ՎՃ. ՀԵՓԱՅ. ՀԵՅՐԵՊԵՏԵՏԻ

ՀԱՅՈՑ

Սուբր Հոգովորմին առմբ երանիս .
Հոյեր առաջ իրար համբոց առեափու .
Եթէնիմանի մազով նարց որոց
Օժու Հոյորացեա Հայոց համարց հայոց :
Փռան փռան ծաղկելուր կոմ ըստ-ըստ վարդեր
Թափէք Թափթթէք, յնծառնք հայեր .
Քցո առեւ մակունք և աչց եւրանեաց
Մշուն ՚ի ծիյանի ՚ի առց մեր հարան :

Հայոց շշ իւ դոյն համեց առըր Մերան .
Մրբի ու ածեց զանառ ընուբրին .
Հայոց Հոյորացեա յահթաւ գրիգորի
Հայուառ առըր նազին նան հայունի .
Հայոց բեկիւ պրու և տիսու հայի
Ըստն իւ դորեն իւնու քժուազիք .
Հաւան և արտաթիւն Տեր մեր Հոյորացեա .
Մենց որնենք զեղու միշո ՚ի գաւո անկետ :

Հայ ցայս յերկից ։ Համանէ գոյ թագին
Տեսան Հոյորացեա փեսոյ առըր հարուն .
Եւ յաջմանի նոր կաթուազիրա
երաց հետ հայրենաց և թագամին .
Ազան քո Անհիշ ունկառաւ որոշ .
Հայոց երանաց քոյն կարդան ՚ի հայու
իւ թագամանաց առաջ առըր յայս :

Ազան Մարինի արբին գագամին
Անոն քո Անհիշ ունկառաւ որոշ .
Հայոց երանաց քոյն կարդան ՚ի հայու
իւ թագամանաց առաջ առըր յայս :

Ի կո՞ն 1807 Մայիս 22

Հետեւեալ նամակը զոր լըդու-
նան եւլը Գահիրէն հրատարակելու-
խնդրանօք, գրած է Ա . Պօսեցի Անծ .
Եցտասէր մի, Եցտասէր մի որ լըդհաւ-
նուր երեսավանական ժողովոյ ան-
գամնակցութեան պատիւն ունի, և առ-
գամիրական գործոց մէջ առաջնուն գա-
հը : Ուէ և Եմեն . Արբազան Հօր ան-
գամասիրութիւնը չեր ներեր Հան-
գիսի միջոցաւ . հրատարակել այն ու-
շադրութեան արեանի գրութիւնը,
այլ ՚ի պատիւ թախանձանաց Անծաւ
պատիւ նամակագրին, որ Երբահամ
Եցցա Ֆրէնկեան բարեմիրու անձնն է՝
կրստիպութիւն Աթանիս միջոցաւ հրատա-
րակել :

Գյանիկէ 1868 յունվիր 24

“Անծնազատիւ Արբազան Հայու .
Այնչդեռ հոյ պանդխուտաբանիդ կամ
լու և և ճկնարանիդ մէջ առանձնացած
ազգասիրական եռանդեամբ հուզ և մաշ-
ըլլազով Կազաղակէիր ըստ Գաւթի .
“Հարցէք զողաւնէ զլշուալզէմի, և
զգնաւթենէն ցը միրէիք զնա ո : Ան-
կըսէր և միտ կը գնէր . . . չը պագաւ Արբ-
բազան հայր . գու միայն պատերուն
կողերէն անդրագարձած յիշեալ ազգա-
զակիդ ումենաբացըր արձագանիը կը
լուէիր և կընդունէիր ախրութեամբ . ին-
չու . վասն զի լըրու սազէմի շինութեան
փախորդանները քովիդ հեռու կը գրու-
նուէին :

Անբազարացիք, թէ եւ մեծագոյն
մասամբ Լըրու սազէմի շինութեան ցանե
կոցուց էին, այլ առ ահի . . . չը էն
համարձակէր հոգեւոր Հօրդ մերձե-
նալու :

Այսկ անոնք ոչք վաղադոյն քրուա-
ցած էին ՚ի սիրայ Լըրու սազէմի, ու եւ-
լի եւս հեռի կը փախէւին . որով Հոյ-
րաբանակ պանդխուտաբանի պիտօնէրէն
և թէ չսիրովներէն միահամեռ գա-
պարիու ածառագիւ ճգնատանի կերպ
պարակն առած էր :

“**Վ**այր իմ. անոր համար որտա սողոք կը յեղեղէդէիր ամեն օր, թէ “**Ո** այ ինձ. զի ընդ երկար եղեւ պանդիր առ թիւն իմ. զի բնակեցաց ես ՚ի վը բանա կեցարու ո. **Ա**յլ ներէ՛ Արքա զան Հայր. որ այդ բայցտանցու թէանդ. ան օրերը իմ անհամաձայն գանուիլս հա անկեղծաբար խստովա նիմ. ներէ փայրիկ մի բացարձակ ըսել ինձի, թէ ան պանդիստավայրը որ ձեզ զի կեցարու վրան կը համարուէր ան առեն ինձի Վշեաեաց պրեավայր թը ւեցաւ :

“**Ո** ան զի երբ Պօլսեն գալով հան Արքավանութիւնդ բաղմետ գասաց, ըստիպուեցաց մէկէն ալզակել ուրախութեամբ ըսա ՚յաւթի, թէ այ սեալ կային սոր մեր առ գրունս քն՝ Նըրուագէմ” :

“**Վ**իշքացը էին ան փայրիեանները, յորում Արքավանութեանդ հայրական սէրն ու գորովը կը վայելէի. իսկ հիմա ափոն. այն ամենաքաղցը տեսութենէդ զիկուելով գրեթէ սաանձնած հոգեպարար զուարթութենէս խոպա զրկուեցայ :

“**Վ**իշքացը վայրկեանները՝ուր հանապազօք Արքաց Հօրդ ընկերացած աղքամիրական օգտակար խորհրդածութեամբ կը զմանէլի: միթէ հետդ տարիք . . .”

“**Վ**իշք զուարթագին ժամերը՝ որով քու գեղեցիկ սկզբանցդ աղնուահամ ձաշակը մորիս մէջ կորոճայի, միթէ շառ համարեցիր ինձի:

“**Վ**իշք, թսղուցիր գնացիր սրտիս վրաց ազգային յառաջագիմսկան ձեռնարկութեանց հիմնագիրը. միթէ ես կը նամ մոռնալ անոր ճարպար հիմնագիրը:

“**Վ**իշք տուր ուրեմն Արքավան հոյր, հարցընել զաղունէ կյառաւաղէմի. և զինութեանն վան զի կը սիրեմ զնոտ. կը սիրեմ և զձեզ որ գիշեր ցերեկ ա-

նոր և Վշգիս բարեշինութեան համար ձենձերելով անսրտունջ կը զսհուիք և Այլ ինչ կը մող լուէ, տար ըստու գութիւնը ահա ես անձամբ վերահասու եղայ. ճշմարիս է այն Տաճ կափորձ առածը թէէ մարդու մը ինչ սուսց տէր ըլլալ երեք նշանաւոր մի ջոցաւ կը հաստատուի. այսինքն, զի նեղուարձ ընկերութեան առեւորա կան յարաբերութեան, և կամ պան զիսդակցութէ և ուղեկցութեան մէջ:

“**Ո**ւաջին երկուքով՝ ձեզի խսպառ վիճակակից շրջապատս, անհնար էր վերահասու ըլլալ, իսկ երրորդ միջային մասնակցութեան այնքան բարեթաղդ գանուեցաց, մինչեւ Հցիկուական աշխարհահռչակ ըրպանց սատրութ ու զիկուեցաց Վէհիդ :

Հան ով կհաւատար, որ Ափինքսի անհետեթ պարանոցին քավ նստիլէ ետեւ, պատուակոն Հայր, այն հրաշակերու քարակարկառն ու վերելակեալ մինչեւ բուրդին սարաւ անդակը պիսի հանգչէիր :

“**Ճ**շմարիոը ըսելով՝ վերելակելու սկսած առունենդ այնպէս կը կարծէի, թէ հսկոյաշինութեան կը որ չհասած աւելի յառաջ երթաւէլ պիսի հրաժարիք վասն սրաց մասօք այնուէս ըմբռնեցի, որ եթէ առանց վհասելու և զանդի աելու կարկառասարին հասնելու կարող ըլլաք, ազգային սրդար իրաւանց ինդրոցն գտուարութիւնն ալ ունիր ինելու կը յաշովիք անկասկած :

“**Վ**իշք յանկործադէպ իսորհաւրդը մորիս մէջ խնամով տեղաւորելէ ետեւ դարձոյ եօմնահրաշեան բուրդին, որուն հսկայուշար աստիճաններուն և մոնուածոյ հետոցը վասց անտեսանելի եղած էիք. և տակաւ տակաւ բարձ բացնելով ամենարկութիւնս մինչեւ տաք բարբունը հասուցի. Վասուածին, ինչ կը տեսնեմ. . . հան Արքավան Հայրու-

թիւնդ արագահնոս հանգըեր էիր պեր ձութեամբ . հոն փառաւոր գլուխդ բարդին ահովանդ բարձրութենէն շողացներալ խարդուց լւծուումը կը չնորդիր փեմութեամբ . ալ յաղթական գարձնիդ կրտպատէի ես ալ բերկրալիր համբերաւթեամբ . . . :

“ Հասոք և աւելցուցիր ծանուցանելը՝ որ պատկառելի անունդ դադաթնաբուրդին վրայ քանդակել արւած ես . յօրմէ իրաւունք ունեցոյ հետեւցնել . թէ օր մը լցուային ընդհանուր իրաւանց և օգտին համար տարած յաղթութեանդ փառաւոր յիշու տակը ոչ միայն համազգեաց իւրաքանչիւր սրտերուն վրայ պիտի դրոշ մուի , այլէւ Պատմութեան անցնչիլի էջերը ոսկետառակեզ պիտի արձանագրուի . որպէս զի ետեւէ եկուլ մեր զաւ կըները և թոռները նիւթական տասցւածոց հետ այս անմահ յիշատակն ալ անկրութեատ սիրով ժաւանգեն . . . :

“ Հայ օրինուկ ազգափրական ջունից և արնաւթեանցդ փորձը ակներեւ տեսնելով ստիպուեցայ փարիլ սիրակդ . թող իմանցա աշխարհ , թէ ես անանկ մէկուն սիրահարեցայ , որ ինձի կեանք տուող սիրելի լցուիր վերակենդանութեան նիւթական և բարցական տարերքները աճեցնելու և արդիւնաւորելու համար զօրհանապաղ փոյթեանդներն կը ձգնի :

“ Հշատուութիւն , վիշտ , բամբասանք և ամեն իւրա տառագանց հարուածները յանուն լցուին քանի որ դէմն ելնին , իրեն փառք և պարձանք կը համարի :

“ Ա ամն որոյ սիրեցի և յաւիսեան պիտի սիրեմ զձեղ այր պատուական . թէեւ բաղըրափայլ տեսութենէդ զցրկուեցայ , ալ հայրական սիրոյդ փառաւոր յիշատակաւը կ'ապրիմ հոս հըրաշապէս . . . :

Ի՞նչ սրանցելի հեղանիւթ է սէրը չայր իմ , որ այսպէս մարդուն սրտին և ոգւայն մէջ սրբամորքեւով ծաւալել է ետեւ՝ յաւիտեան կ'ազիր . վասն զի ծշմարիտ սէրը գերեզման ցւնի :

“ Հ ամ աստուծոյ երկրպագելի Տաճարին մէջ Հայր իմ՝ խնկարկած ժամանակիդ յիշէ . որ ես ալ հոս սիրոյ բուրժառաւը քու սրտիդ հցակասպ տաճարը մտած չերմեռանդութեամբ կը խնկարկեմ . որպէս զի սիրոյ յաւիտեանական ԱԶԲԻՒՐԸ աւելի ևս փառաւորուի :

Հ ան Երտուածային լրւասվառ սրբավայրը մնած փառաբանութեամբ նախատօնակ կատարած ատենդ միսքդ բեր՝ որ ես ալ հոս սրտիս սիրոյ ջահեւրը լրւացած սրբոյ հօրդ նախերգանգ կը դաշլայլեմ . որպէս զի սիրոյ անսպառ և օչնու տեսնելով բարեհաճիմ մեր սրտի նորարժարծ ջահերը վառ ի վառ պահել :

“ Ա յուր հետեւ ազգային մանկովն ինձի ընկերելով Արբագան հօրդ համար Ասղմանսերութիւնը վերառութեալով . (Օ) յնենացէ զքեզ տէր՚ի Ախոնէ . և տեսցես դու զբարութիւն յիշուսազէմ զամենայն աւուրս կենաց քոյ :

“ Ա մաշեացեն և յետո գարձային ամենէիւան ոյք ատեն զիիօն : ”

“ Հ ամեցէք ընդունել այս իմ սիրալիր երգերս , որ ներկայիւ ծրարեալ սրբութեալ ձօրդ կը ձօնեմ . հաճեցէք սիրոյ նախնաց երախայրին Հայր պատուական , ընդգրկել , և փոխարէն Ձեր կենասպարար օրհնութիւնները զի զուլ առատարար :

“ Ա մէնսպատիւ և որբազն Հօրդ կամ մնամ ամենախոնաբհ ծառայ : ”

* * *

ԷՇԽԵՍՈՒԹՅԵԸ ՀԱՍՏԱ ՀՊՈՒՄ ՄՅ

Հովիւ մը կար խիստ բարեսիրա՞
 Պաշտօնին մէջ չունէր հանգիստ ։
 Հաւատարիմ կ'աշխատէր միշտ ։
 Եւ վիճակէն գոհ էր իւր սիրո ։
 Վիժածն լցառած յերկնից աետառ ։
 Իւր գիտութեան դուռը բացաւ ։
 Շուտով հովիւն եղաւ հարուտու ։
 Չէր մասձէր ալ իւր սովուստ ։
 Քանզի հասաւ առագութեան ։
 Հասարակաց եղաւ իշխան ։
 Կանքնից պարաւ մը հոյաշն ։
 Շքեզ էին կահերն ամեն ։
 Տափեկամներն յաճախակի ։
 Ծաց կերթային շնորհաւորի ։
 Բաց երբ գոնէն դուրս կելտին ։
 Օարմանք պատուիր զամենեսին ։
 Հետաքրքիր եղան հարցին ։
 Հարառացեալ այն իշխանին ։
 Պի՞նչ մեխութիւն արդեզք ունի ։
 Պօցդ տրեխը դրան ետեւի ։
 — Լոտնք, ըստ իշխանն արդար ։
 Եախկին կենացը են ազդարաց ։
 Որքան մոնեմ գոնէն էլքմ ։
 Հովիւական ինեզք կեանքս յիշեմ ։
 Չը խրոխամ վերայ այլոյ ։
 Չը կարծեմ զիս ժառանդ գահուց ։
 Չը ճարակուիմ յախուէն գոռոզ ։
 Ար չափեմ վերջն աւազ տփոս ։
 Վնազէս շատերն երբ վիճակին ։
 Բարւոք տեւան շուտ կը փախաւին ։
 Յոխորառանօք կը փըքանան ։
 Կրետով ոգի վաստ եսութեան ։
 Միշտուշտ գձուձ մ'էի յառաջ ։
 Տէրքն ըրաւ զիս իշխանքաջ ։
 Երա շնորհիւ հասայ փառաց ։
 Աը վայելմ այժմ առաս հաց ։
 Դուցէ կրկին մերկացընէ ։
 Օ իս իւր շնորհած բարիքներէ ։
 Դոցէ մասնէ միանգամայն ։
 Քան զառաջինն թշտառութեան ։

Ուստի ինչո՞ւ հասարակաց
Խոպառ մերժեմ ըրած հայցուած.
Ինչո՞ւ խեղճին շիլճն արտասուաց
Ըստ քը սրբեմ իբր հայր գթած ...:

Ուստի ալ դու ասվիկար մարդ
Ճանշիքի բարիքն որ ունիս արդ
Տրեխն հովուին առ օրինակ
Եթէ նախկին վիճակդ անարդ ։

Յ. Ա. Կէօմիւկչեան

Յաջոր թուով խոսքացած նամակը ահա
կէ հայութավիճն ։

ՆԵՐԵԿ ՊԵՏՐՈՎԻՆ

ՅՕԴՈՒԱԾ.

Արդարեւ շատ քաջրէր ինձ պան
դիմութեան մէջ մեր հայրենակից
ներին հետ գոնէ զուուցելով արդիւ
նալից նիւթերի վրայ միսիթարութիւն
գտնել: Եւ ահա այս մասին Գերք Ոի
մէօն հայիսկովոսը, երբ բարեհաճիլ էր
չնորհ բերիլ այս տեղ, մի ամենայսր
մար միջոց տուաւ, պատուիրելով թէ՝
երդենապէս պատուական « Այս ո
ամսագրի թերթերում ցանկալի կը լիւ
նին բովանդակելու զանազան, մեր
վիճակին յարմար նիւթեր, որոնք առ
հասարակ կը բովական լեզուներից
պարտաւորեցայ քաղէլ կամ թարգմա
նել, ինչպէս Գերմանիբէնից այս հե
տեւեալ նիւթեր գործաւորների հարցի
վրայ, որ մեծ շաբէ առիլ և առնում
օր ըստ օրէ: Ուրեմն իննդրումեմ ներ
կայացնել, եթէ բարեհաճիք (1) Այն պար
ամսագրի թերթերով նամակիս հետ

առ այժմ այս հետեւեալ նիւթը մեր
հայրենակիցներին :

Իմանի ի մատքրութեանը մանրիմ
բարեկամ. Մինաք Տ. Գ. Մկրտչեանց.
Վերին—Ագուլցի:

Ո էճ դրամագլույ և գործաւորութեալ հջ.

Այս տարաւայ սկզբից սկսած՝ Կերա
մանացւոց ընկերական յարակցութիւն
ներում մի բոլորովին նշանաւոր յեղա
փոխաւթիւն ելաւ, որի ազդեցութիւն
ոով բազմացան գործատունները և ա
ռաջ գնացին: Որանից անմիջապէս այն
հետեւեցաւ, որ մի կողմանէ դրամն
գլուխը քիչ ձեռք մնաւ. և աշխատան
քի համար գործ գրուեցաւ, միւս կողը
մանէ դրամագլույ մեծ զօրութիւնը
ճնշեց ձեռագործների վիճակը և գոր
ծաւորների մեծ մեծ խումբը կենդրու
նացրեց արհետուագործութեան մի մի
կետերում: Այս հակադրութիւնը այ
ժըմ անտեղն է հասիլ, որ այսօրուայ
օրը քաղնդաքական հասարակութեան
մէջ, այսպէս ասել գետ միայն երկու
գասակարդ կայ, որոնցից մինը փար
թամաւթեան մէջ հրձւում է, այն ինչ
միւսը այնչափ աշխատում է, որ կա
րողանայ մարդու արժանաւորութեա
նը համեմատ ապրիլ: Այս երկու դա
սակարգը կազմում էն կալուանասէրե
րը և գործաւորները: Այս խիստ հա
կադրութիւնը դրամագլույ և գործա

(1) Առ այժմ ներկայ յօդուածը՝ անփոփոխ հրա
առարկերով Ախոնի խմագրութիւնը կը յուսայ, որ
Պ. Մկրտչեանցը պատճենեւ առանել ընտափ միան
դամայն մեր ազգի կարուութեանցը. համապատաս
խան յօդուածներ կը իրէ:

ւորութեան մէջ այնպիսի վէճ բացրա-
րաւ , որ նոր ժամանակներս աւելի
մէծանալով , սկսում է տէրութեան
միութեանը սպառնալ : Այս պատճա-
ռով այս սեղ այս հորդը առաջ է գու-
լիս թէ ինչպէս յարաբերութեամ տէրու-
թեան իշխանութիւնը , որէնասաւու-
թիւնը գործաւորները արդիւնքի հետո
Ուեցաց թէ մնաք կամենանք այսուեղ
մի քանի խօսքերավ այս մեծ խնդիրը
լուծիլ , քանի որ այս տարւոյ ամենա-
մեծ մասնաշնչերը իրանց պատճութիւնը
մինչեւ այժմ զուր կրթեցին պրա վրայց
Այսէի մեր գիտաւորութիւնն է միայն
զանազան ընկերական ձեւերը ներկա-
յացնիլ , պանք ժամանակիս ընթացքին
մէջ կազմուիլին , և վերջը այն կեալ
նկարագրիլու որի վերայ , մեր հայեաց
քով , աէրսաթեան կառավարաւթիւնը
գործաւորներու հարցի գէմու գէմ
կանգնելու է : Այս այս հետեւութիւնը
ձեւերն են զանազանելու :

Ի յշխու՞ :

ԺԵՄՄԵԼԿԵԳՐԸՆԻՒՅՆԵՐ

ՍՊԸՆ ԱՐՄՈՅ ՄԱԶ ՊԱՏԱՀԱԾ ԱԽՑՔԵՐԸ

12 Վզէքսանդրիս մեր արգայ թղթա-
կիցը կը ծանուցանէ ազգային բարե-
խամամ վարչութեան կողմանէ Ա. Ամո-
ռայս սեպհական կարուածոց արդար
խնդրոյն քննութեան համար խրկուած
վասպութական աշխարհին բարեխամամ
Վալնորդ , և միաբանութեանս կող-
մանէ երեսփոխան կարգուած . Գեր .
Տ.Տ. Ինաստիոն և Ամենա Արքազան
Արք Ղափսկապունք խաղաղութեամբ
ժամաներ են յիշեալ նաև հանգիստը
և արժանաւոր պատուավ հիւրլնկարսաւծ
են ազգայնոց կողմանէ :

Այս ծանրակշա խնդրոյն վերայ

մինչ ցարդ միաբանաւթեանս յարգած
լութիւնը ազդային բարեխամամ՝ Ապր-
չութեան արդարուցի դատողութեանը
մասին էր և նկատելով թէ անշուշտ
վախճան մի պիսի տայ . և մանաւանդ
ազգային լուսպրաց ուննց ձշմարտու-
թիւնը քաջ ձնանաշնչը ըստ դիտու-
գութիւննին էր , որ զմեզ հարկադրեց
լուալ ժամ մի , տեսնելու հետեւու-
թիւնը . Այսունաւթիւնն գոհէ Այ-
սույին վարչութեան ըրած ընտրու-
թեանը , այն է Գեր . Իգնատիոն Արք-
ազան Արք Ղափսկապոսի նման բա-
րեբարյա և քաղաքագէտ անձ մի այս-
պիսի խնդրոյ մի քննիչ ու իրաւարար
կարգելուն , և նորին Արքազնութիւ-
նը ալ անշուշտ գիտէ իւր պաշտօնը
որ մահու և կենաց խնդիր մի է : Առ-
աջմէ այսպիսի միայն կը խօսիմք և կը ս-
պասեմք ժամանակին տալիք պաղցին :

17 Կարսի նախկին առաջնորդ Գեր .
Տ. Յովհաննէս Արքազան Արք Ղափս-
կապոս Ուշուունի սնօրինական Ա. տե-
ղեաց ուխտ մասուցանելու նպաստա-
կաւ հասաւ ՚ի սուրբ Աթոռս . Ամեն .
Ա. Հայրը լսելով նորս գալուստը ընդ-
յունած մի վարդապետ և մի Ղափսկի
խրկեց ՚ի պատուիւ :

18 Եհայի գմբազդ հրեայ մի գի-
շերը քունը գլուխը գուրս ենելուն
անգիտաւթեամբ զրչեզի մի (սարնիձ)
մէջ լինալով անմիջապես ըրաացգ խեղ-
գուեցաւ : Ահա անգութեան մի
արդիւնք . քանին ներ այսպիսի յանկար-
ծամահ զոհեր են իրենց կեանդը . ան-
զգուշութիւնն մի , զբհորցն և այն բե-
րաններն չգոցել , և ոչինչ առիթով մի
կեանք մի տալ , և եթէ միիթարուե-
լու առիթ մի ունենալ , ըստ հեթանը
սական մոլար գալափարաց , Բնչը
նենք ճակատագիրն այսպէս է եղեր .
Ով տպիտութիւն՝ մինչև ցերը քու-
սեւաթոյր քողդ մարդկային ազգի վե-

բայ թանձրամնծ սիրուելու է :

— Ի՞րաւսիսց արդարասէր կառաւ վարութիւնը որ իւր ամեն հպատակաց վրայ միապէս գութ ու նա խնամք ունի, ի՞րուսիաց մեծանուն կուտավրաւթիւնն կըսեմք որ իւր հրապատակասէր ջանից արդեամբը վերջնն օրեր իւր իշխանութեւ ամժուը՝ բարձրացցոց Աւրուպից Կայսերոց հաւասար, և իյէ թէ պատասանունն ալ ժառան, գէ, Ա. քաղաքին բնակչաց խորին չոր հակալութիւնն ընդունելու պատճառ ուն և առիթն ունեցաւ իւր մեծագործութեամբը. քաղաքում մեջն անտանելի և միանդամյն զգուշելի առարկաց մի վերցնելով. Խնչպէս գիտէ ամէն որ աւրկական (միակինիլք) ախտին փոխադրական ըլլալը, և գմբախտաքար շատ քաղաքներու մէջ կը գտնուի ուրուկներ, բայց Փայտացած համար քաղաքէն գուրս տեղյատից կալէ. (ինչ պէս կը Պօլսց մէջ իւսկաւուարի կողմը), այս բարեբախտութենէն սուրբ Քաղաքու զգկուած էր. և որ աւելի ցաւ բայլին էր Ա. Ծմուցոյ ամենամօտ անզը բնակած էին, այնէ հարաւային կողմը պայլը նկանի պատուար ըստ արաքացոց ոց կուտած դրան մօտ, որ ըստ մեզ Փրկչաց դուռն կ'անուանի : Խնցորդաց և յաճախորդաց մեծ զղուանք կուտային իրենց աներեւ մուրացիկուութեւ ամբը, և շատ ժամանակ մասնաւոր գանկատ ներ կը լուու էր անտարբերութեւ համար:

Այս զղուելի բնակինները ի՞րու սիստից յացելուաց ուշադրութիւնը գըրաւելով, իրենց կառավարութենէն խնդրած էին միջոց մի գանել անսնց բարձմնը Ա., քաղաքէն Բ. Կառավար քառաթիւն իրենց աներեւ մուրացիկուութեւ ամբը, և շատ ժամանակ մասնաւոր գանկատ ներ կը լուու էր անտարբերութեւ համար:

բնակութեան, և քաղաքէս գուրս արեւմուեան հարաւային կողմը մեծ չէնք մի շնուր տալով, և ամեն պիտոյքը հոգուով: առ այժմ՝ կէսէն աւելի այն աեղ մազից, և որ ըստ օրէ մետացած ներն ալ: Այս մեծագործութեւ ամբը մեծանուն կառավարութիւնը և բարեւէր ընկերութիւնը ոչ միայն Ա. քաղաքին բնակինները երախտապարտ ըրին իրենց, այլ և ամեն զանազան ազգաց ալցելուները և ուխտաւոք:

Այս սուզերը գրած ժամանեակնիս լիցինք Ազգային սուրբ Փրկչեան հիւանդանոցի արդի, նեղ վիճակը. զբր Ազգային լրագիրք ցաւ ի սիրու գումեցին. և որ աւելի ցտուալին Է Ա. Եծ. Փանոսուեան Էլ. էֆէնոսիին ազգին աղքատափրութեանը փայտ տածած յայսը գերեւ ենինը տեսնելուն հրաժարիլը :

Այդ կըսեմք այս սուզերը կը գրենիք առանց կորմիելու չկարողացանց մակացյաննել: Ազգաւ կրօնքով տարբեր ժողովուրդ մի հեռաւոր քաղաքներու թշուառաց օգնելու նախակառ Իսրայելոց յն Կառավարութեմի կը բողոքէ, և կառավարութիւնն ալ պահ մի իւր տառնին գործերը մէկ գի ձկելով, իորեկիցաբար օգնելու կը մոտծէ, և մոտծութեան արդիւնքն ալ գործով կը կառարէ. Ա. թէ մենք արդար կրօնքով մի, և իյէ թէ շատերը նուս ամենամերձ ազգականը՝ գուցէ ծնողնիս կամ էզրայինիս պատողարող չէնքի մի թշուառութեանը փայտ չի պիտի մոտծենք: Ա. թէ շմանելու շափ անտարբեր գտնուառ անձ մի կայ, առանց կէզի կ'ըսեմք, այնպիսին մարդկութեան թշուամի է :

Ա. Եծ. Ազգաւ յինք օգնելու եմք որպասի կարսզութիւննիս կը հասնի. օգնելու եմք աղքատաց՝ որպասի միմայն իրենց յայսը անհամար լումային վրաց դրած են. օգնելու եմք, ծրպէս զի ընդունեիմք այն երանին, զոր կուտայ կամաւ Ա. զբաւ

ասցեալն . և Երանի ողորմածաց զի նուքա ողորմութիւն գոցեն ո : Անք վատահ եմք կ . Պօլոյ աղքատասէր հառարակութեան որ բարձամիջ և կարծ աելց միակ միիթարութեան ապառատանորանը անինստմ չմոցուր , ի ոքարերէ ի վեր առացած անունը չի մոռցնելու համոր , ոյն է Պօլուցիք աղքատասէր էն . որով Անծ . Փանուսեան էֆենոին ալ խրոխուսուելով կը յարատեւցնէ իւր ազգօդուած գործը , որուն յաջողութեանը ազօթող և փափաքող եմք :

Աներկոյ ամնոյս բրած ցուբար բդ գափի եղաւ . շատերը կը վկայեն մինչ ցարդ այսպիսի ցուրտ շըքութ . ըստ Ասու ուխտաւոր կանոյք զոհ եղան այս նոր այցելու էն . հացը Արքահամ Պալիլ (Տահման) անուանեալ բաղաքէն վերագառանալուն ուր Ակիթի քարերուն դարսէն ուխտ ընելու գացած էին :

Այսմանակէ մը ՚ի վեր Ա . քաղաքիս մէջ գտնազան գոզութիւններ կոց ու . և կառավագաւթեան մինչ ցարդ բրած խուցարկութիւնքը արդիւնք մի չունենալուն տոփուեցաւ բոլոր կառ կածելի Պելլաները բանապիկէլ և մանր քննութեան տակ ձգել :

Ակիլիս վիճակէն . այսինքն Օէլթուն . Արաւշ , Կնժափ կ այլ քաղաքներէն և գիւղերէն 160 էն աւելի բարեպաշտ ուխտաւորը յաջողութեամբ Ա . Աթոռ հասան և կակաւին շատերն ալ գալու էն . Այս չերմեռանդ ուխտաւորները իրման հետ քանի մի նամակներ բերած են աեղական իշխաններէն և եկեղեցականներէն . որով նախ չնորհակարապիթիւն կը մատուցան նեն Աթուոյ Ա . Պատրիաքին Օէլթունի իշխանաց վերագարձին և գըսկ

բրյներու վրայ ունեցած ինսամբին և ապա կը յոցանին որ կրօնափախութիւնը իրադարձուած է . Օէլթունի հովանական վարդապետը հեռացած է . պարզամիտ և խարսած կրօնամիտները վերսափին իրենց մայրենի եւեղեցւոց ծոցը դարձած են , և քանի մի թաղերուն մէջ հազիւթէ երկար անձինք մնացած են , որ նոքա և անշուշտ պիտի դառնան :

Այս լուրերը խիստ ուրախական են և նամակներու մէջ հրատարակութեարժանի աեղեցիւթիւնները շատ կույին , ամս սիթերթիս տպագրութիւնը արդէն լրացած լինելով՝ կը թողում մքուրիշ ժամանակի . (Ի՞սոյն այլաշպի կը սեմք , որ բալոր նամակները միաբարք բառ ԱՍՈՒՄՆ կ'աղաղակին : Վժուոյց կարողութիւնը այնչափ կը ներէ . որ միայն գասական գրքեր կ'ուղարկէ , ինչպէս առաջ ալ զրկան է . Բայց երանի թէ (Պատահին կեդրոնական Ա) արշաւթիւնը եւս գոնէ մի քանի հաս ընտիրից գտափախարակներ պիկէր : Արդարեւ շատ ցաւալիք է և (Պատահին գդացմանց գէմ , իթէ գասափարակութեան կողմէն անինուամ մնայ այն մողովուրդը . որ թէ պէտ ինքն անձեռնհաս է . բայց իւր կարուտութիւնը զգարսվ կը գումարու : (Ալ Օէլթուն , հէտ հայերնիք + քո թշուառութեանդ միմիայն գարման ուստի մն է . ուսմամբ միայն կրնուած ուսանալ չո յառաջադիմութիւնն և ուսմամբ միայն կրնուած ուսանալ չո յառաջադիմութիւնն ու :

ԲԱՐՈՑ ԱԿԱՆ Ք

Իւ որ կուզն ընել ուրիշ մի քեզ . նոյնը ըրեւ մնորդ Աւելաբար :

Թէ շատ խօսի կրոն շաղակրատ թէ քիչ ուրիշ ուրիշ մնութէ :

Իմաստուն :

ՑԱՐՑԱԿ ՈՒՍՄԵԼՑ ԵՒ ԸՍԴԱՆԵՍՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏՈՎԱԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ԽԸՆՎԵՐԸՑ ԸՆԿՐԱՑԵՑ ՎԵՐԺԵՐԵՑ

ՀԱՅԱԾԱՐԱԿԵՐ	ԵՎՀԵՂԻՆԻ Պարբուն լիւն	ՃՐԱՎԱՐ- ԱՆ լիւն	ԹՈՒԱԲԻ- ՆԱ լիւն	ԳՈՒՂԻՐԴԻ ՆԱ լիւն	ՏԱՄԻՐԻ ՆԱ լիւն	ՅԵԿԵՂԵՑԿԵՑ
Պարբուն լիւն	ԳԵՐԱԴՐՈՒ- ՄԱ գլու	ԽԵՐԱ- ՎԱ լիւն	ԹՈՒԱԲԻ- ՆԱ լիւն	ԳԵՐԱԴՐՈՒ- ՄԱ լիւն	ԽԵՐԱ- ՎԱ լիւն	ԵՎՀԵՂԻՆԻ Պարբուն լիւն
Յակոբ Անուշեան Պօլսեցի	քաջալստ	աւարսած	աւարտած	քաջալստ	քաջալստ	Այբայէլ Արկաւադ
Կարապետ Տ. Առեմանեան Տիգրանակերպոցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	
Գէորգ Յարութիւնեան Եղեսայիշի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	լաւագոյն	
Գրիգոր Յարսեղեան Կեսարացի	լաւագոյն	լաւագոյն	քաջալստ	լաւագոյն	լաւագոյն	
Կարապետ Բարունակեան Մատովիկերպոցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	քաջալստ	
Կարապետ Տատեան Շաղընկարահասարցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	
Գրիգոր Մարգսեան Կեսարացի	• • •	քաջալստ	• • •	քաջալստ	քաջալստ	
Գարբրիէլ Կարապետեան Խարբերդցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	• • • *	• • • *	
Ուշբոն Յակոբեան Թրակացի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Ներսէ Վաղտասարեան Մնթափիշի	լաւագոյն	քաջալստ	լաւագոյն	քաջալստ	• • • *	
Ծրակ Յովասափեան Կարնեցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	• • • *	• • • *	
Մարտիս Պօլսեան Մցրիանուազոլսեցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	• • •	
Մարտիրա Յակոբեան Արտավիկերպոցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	քաջալստ	
Կարապետ Մուեմանեան Բերիոցի	լաւագոյն	քաջալստ	լաւագոյն	քաջալստ	• • •	
Թագւոր Գրիգորեան Մցրիանուազոլսեցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	• • • *	
Յարութիւն Յակոբեան Կեսարացի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	քաջալստ	
Մարտիր Գրիգորեան Մցրիանուազոլսեցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	քաջալստ	
Մերժե Պօլսեան Օխաճըցի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Մըրսհամ Տ. Ա. արդանեան Տուժիկիշի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Կարապետ Տ. Օնվշաննէսեան Թրակացի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	• • •	
Կարապետ Թօմիսմանեան Զանտքադեցի	լաւագոյն	քաջալստ	քաջալստ	լաւագոյն	• • •	
Գէորգ Տ. Յարութիւնեան Խամակըլի	քաջալստ	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Գէորգ Մարգսեան Մատովիկերպոցի	լաւագոյն	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Յարութիւն Պալուսապեան Մնթափիշի	լաւագոյն	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Կարապետ Ա. շըգեան Կեսարացի	լաւագոյն	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Ուշբոն Վանուկեսին Վանցի	լաւագոյն	քաջալստ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Միմէ նա Յանուառարեան Լաւոդիկիշի	• • •	լաւ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Դէքսանդր Յովակիսիկեան Եղիշապացի	• • •	լաւ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Գարբրիէլ Պօլսեան Եղիշապացի	• • •	լաւ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Ուշբոն Գրիգորեան Մցրիանուազոլսեցի	• • •	լաւ	քաջալստ	լաւ	• • •	
Ուշբոն Վանուկեսին Վանցի	• • •	լաւ	քաջալստ	լաւ	• • •	

Տանեան Յովշաննես Պէջ :
Տանեան Յ. Ն. Կրտսե է փետքի :
Տանեան Պ. Պայ դալմին :
Տանեան Պ. Ա. Աննե օրիորդ :
Տանեան Պ. Ալբուն Պէջ :

Տէր Յովշաննես և ան Ղաղթորս աղաս :
Տէր Վլթաննես և ան Խնչուսի Գրիգոր աղաս :
Տըրմաքնան Յարութիւն աղաս Կեսարացի :
Տօնեան Գաղառացոց Յովիս աղաս :
Տէրիս Ուկրոշ Պէջ : (Զ օրի :)
Բէմիմ մի պաշի մահուսի Ուկրոշ աղաս :
Փանուսին Գէորգ աղաս :

Փափառական Գէորգ Խնչորս : (Զ օրի :)
Փէշութունը մի մահուսի Ուկրոշ աղաս :
Փէշութունը մահուսի Սահակ աղաս :
Քամակուրեան մահուսի Անոն աղաս սոկերիչ :
Քարսիւն օգեւոք Ուկրոշ աղաս պամաքէ :
Քայացան Ան Առաքէլ աղաս :

Քէմահնեան Արդիկի է փետք (Զ օրի :)
Քէրստէ մեան Ենոր աղաս :
Քէշէնէս Յովշաննես աղաս :

Քէրտուն Բարութիւն աղաս Մաշմեցի :
Քրնեննեան Յարութիւն աղաս :
Օնան Յակոբ և Բարութիւն աղաս :

Օհան աղաս :

Քէնես մեան Յովշիկին աղաս :
Քէրուն Բարութիւն Պէջ :

Քրնեննեան Յակոբ է փետք :

ՀԱՅ Փ. Ա.Ց

Դարբիկան Ստեփան աղաս Անդրի :
Հին ՆԱԼԻՒՆԵՆԵՐՆ
Արժ . Մեհրովը վարդապետ Մերատեան :

ՀԱՐԱԲԱՅՆ

Արժ . Արխատակէս վարդապետ Սէթթակէնն :
ՄԱԼՅԱՐԻԾ

Աերով Յարգիս է փեղչուց վարժառան : Կուէր Մէծ :
Յակոբէան Ա զայէ որ Ալշենսանդրիաս .

Ճանազգէան մահուսի Սովհաննես աղաս :
ՄԱՐԱԾ

Սուրբ Մարգիս է փեղչուց վարժառան : Կուէր Մէծ :
Յակոբէան Ա զայէ որ Ալշենսանդրիաս .

Ճանազգէան մահուսի Սարգիս աղաս :

ՄԱՐ ԶՈՒՄՆ

Գէր . Գէորգ Արքեպիսկոպոս :

ՑՈՊԱԿ

Արժ . Աթոնաս վարդապետ տէռուշ :
Մասմէտան Է ոլոնի աղաս :

Ս . Մուրագեան Սիմէն աղաս :

ՆԱԿԱՄԻՌԻԱ

Թանգարան վլթ մեան թէամ Նիկոլիմիւյ :

Տէր Կարարիստէան Մկրտիչ աղաս :

Տէր Մինասէն Եղիս աղաս :

ՈՒՆԻՍ (Զ է Յ Թ Ո Ւ Ն)

Սուրբ Յովշաննես է փեղչուց վարժառան : Կուէր Մէծ :
Յակոբէան աղաս Եղիսանդրիաս :

Սուրբ Յակոբ է փեղչուց վարժառան : Կուէր Մէծ :
Ճանազգէան Նազարէթ աղաս Ս . Գափամանէան :

Սուրբ Կուսասորի է փեղչուց վարժառան : Կուէր Մէծ :
Ճանազգէան մահուսի Կուսաման աղաս :

Սուրբ Աստուածածին է փեղչուց վարժառան :

ՊԱՐԱՏ

Խակէնաւեան մահուսի Խակէնի աղաս :
Խակէնաւեան մահուսի Խակէնաւէր աղաս :

ՊԵՐԱՏԻՑ

Արժ . Գէորգ վարդապետ տէռուշ :

ՍԵՐԱՍՏԻՑ

Գէր . Կապապէտ Արքեպիսկոպոս :
Արժ . Գէորգ վարդապետ :
Անարոն (մահուսի) աղաս :
Ալշակէան Բարէլ աղաս :
Տ . Թէոդորոստանց մահուսի Մարտիրոս աղաս .

ՍԵՒԵՐԵԿ

Արժ . Եմիրեմ վարդապետ Եդեսիացի :
Տաղուպէան Սարգիս աղաս :
Խմէնեան Գերուս աղաս Մարտիրոս :
Ենի Քօնշեան Մարգար աղաս Ակոչի :
Մանարոց Էմինի Կիրակոս աղաս :

ՎԱՆ

Առաքելքանց մահուսի Մարտիրոսէան Մարգար աղաս :
Խաչատրաբէանց մահուսի Ալկուիլ աղաս :
Նաթանէան մահուսի Համբարձում աղաս :
Պօշէօնանց Գէորգ աղաս :

ՏԻԴՐԱՆԱԿԵՐՏ

Գէր . Յակոբ Մըրապէտ Արքեպիսկոպոս :
Տէր Մարտիրոս Գէշնենէնց :
Անձմեան Խանոս մահուսի Յօհաննէս աղաս :
Պուտութէնէն մահուսի Եղիս աղաս :
Եղինէն Կարարիստէ աղաս :

Զէրստ սազավեան Գէրիգոր աղաս :
Ճանազգէան Առաքէլ աղաս :
Մինասէն Յօհաննէս աղաս :
Միթթէվէլիլ Սկրաիչ աղաս :
Նախանեան Աւետիս աղաս :
Ըլիրիկի Կազմորեան Գերուս աղաս :
Շաղցէնան Գէորգ աղաս :

Պազազ Օհան աղաս երեմի միաբան Ս . Յակովիս :
Ս . Երուաղինի միթթէվէլիլ Յակոբ աղաս :
Տէր Յակոբէան Վարդէն աղաս :
Տէր Կարարիստէան Սարգիս աղաս :
Պատաղեան Յակոբ աղաս :

ՏՐԱԴԶԱՆ

Գէր . Մէտուսպ Արքեպիսկոպոս (Զ օրի :)
Արժ . Գրիգորիս վարդապետ :
Բարէ Կամբաւա : Լ . Գալուցին :
Մէտուսպէան Պողոսին Կիրասօնի :

Գամազեան Յակոբ աղաս :
Գրիգորէան Նիկոլզա աղաս :
Խրարշէան Վարդապէտ աղաս :
Անդրէնիկան Կարարիստէ աղաս :
Ավրամէան Գուշոս աղաս :
Մախօսիկան Սրիսասիկէ աղաս :
Մէջզաքարան Սորգիս աղաս :
Մինասէն Յօհաննէս աղաս :
Յովիգրէն մահուսի Կանքին աղաս :
Ս . Մէջզաքարէան Խաչիկ աղաս :

ՓԱՐԻԶ

Թիւրապէան Գերուս աղաս :
Յակոբէան Վարդէր աղաս :

ԳԻԼԱՆ

Յակոբ աղաս Ակոչի : (Զ օրինակ)
Վարդապէան Կարարիստէ աղաս : (Զ օրինակ)
Գամանէան Գէորգ աղաս :

ԳԻՇԱՆԵ

Արժ . Գրիգոր վարդապետ տէռ Ստեփանոսէան :

ՑԱՆԿ

ՓԵՏՐՎԱԾՔ

Ճշմարտութիւն և ատութիւն. (Ըստուն. և վեց)	25
Հանդէս պարզեւաքաշնաւթեան յառանգաւորաց ու	
սումնարանի	31
Մանենախօսութիւն Պ. Գ. Ա. Առարածեանի	33
Աւղերձ յ(Օ)ծումն Վ; Հայրապետի	41
Նամակ ՚ի Դահկրէէ	41
Բարոյական առակ	44
Պէոլինի նամակ. (Հարունակիլի)	45
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆՔ. — Գեր. Տ. Տ. Իգնատիոս և	
Սիմեոն Ս. Եպիփանիոսաց Աղքաքանդրիա հանելւ	
նին: — Լարափ առաջնորդ Գեր. Տ. Յովհաննէս	
Ս. Եպիփանիոս: — Դժբաղդ մահ: — Ծրուսիացւոց	
բարերարութիւնը: — Ներկայ ամսոյս ցուրոր:	
— Օանազան գողութիւնք: — Ակիլիսից վիճակէն	
լուրեր	46—48

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՔ

- Ա. Սիօնը ամեն կը հրատարակուի 24 երեսէ բազկացեալ ութածալ թղթով.
- Բ. Տարեկան գինն է երկու արծութ Մէջիայի հանդերձ ճանապարհի ծախ քովը, կանխիկ վճարելի:
- Գ. Զատ տեսրակ առնել ուղղոց, պես է ամեն մէկ տեսրին չըրտ դա հեկան վճարել: